

KOMMUNIST

Dagpengeskandalen

Fagforeningerne og kommunerne må træde til og hjælpe

■ Når de første af de mange arbejdsløse fra 1. januar begynder at miste dagpengerebet, ryger de ikke alene ind i en økonomisk katastrofe. De risikerer også at ryge helt ud af A-kassen. De manglende arbejdspladser og de stramme regler for at kunne melde sig ind i en a-kasse igen kan betyde, at de står uden mulighed for igen at kunne optjene dagpengerebet.



Betal A-kassekontingentet

Det er op til kommunerne at beslutte at støtte disse mange borgere. Det kan de bl.a. gøre ved at bevilge betaling af A-

kasse-kontingentet, således at medlemskabet bevares og genoptjening kan tælle, selv ved mulige kortvarige job. Normal praksis i kommunerne er, at man ikke

indregner udgiften til A-kassekontingent i kontanthjælpen, og er man end ikke berettiget til kontanthjælp, er der slet ingen mulighed for at kunne betale kontingentet.

En fagforening i ryggen

Uanset hvad kommunerne beslutter sig til angående A-kasse-kontingentet, skal de arbejdsløse der falder ud ikke stå alene. Fagforeningerne må beslutte at tilbyde medlemskab til en symbolsk pris, så tilknytningen til, og hjælpen fra kollektivet fortsætter.

Mange af de arbejdsløse vil fortsat blive pisket rundt i ydmygende og underbetalte aktiveringsjob. De har brug for fagforeningernes støtte og indsats.

Unge straffes dobbelt

De mange unge, der går direkte i arbejdsløshed fra sko-

len, uddannelsen eller afbrudt uddannelse på grund af manglende praktikpladser, ser ud til at skulle straffes dobbelt.

De har ingen chance for at kunne melde sig ind i en A-kasse, og forlydender vil vide, at kontanthjælpen til unge skal skæres kraftigt ned. Det sker allerede i flere andre EU medlemslande, og intet tyder på at den danske regering vil beskytte sin ungdom mod en sådan fattigdom.

Derfor må fagbevægelsen også tage sig af disse unge, og tilbyde dem medlemskab til symbolsk betaling. *bfc*

Europas kommunistiske partier:

Forstærk kampen mod EU

■ De europæiske kommunistiske partier har været samlet for at diskutere nødvendige modtræk til EU's strategi, der – som det siges i en fælles udtalelse – skal sikre monopolerne og de multinationales interesser på befolkningernes bekostning.

Nødvendig modstrategi

De samme krav mod faglige og sociale rettigheder rettes mod alle medlemslandene, trods forskelle i niveauer. Netop med den baggrund, som er en del af kapitalens grundlæggende love, spilles vi som arbejdskraft ud mod

hinanden. Derfor er en fælles modstrategi en svær, men uundgåelig opgave, slog konferencen fast. EU er ikke en overstatslig organisation, men en mellemstatslig imperialistisk union, der forener deres kræfter mod befolkningernes krav og kampe. Derfor må illusioner om at kunne ændre eller forbedre EU i en folkelig retning fjernes, hvilket udviklingen i øvrigt hver dag tydeliggør.

Gå til modstand

Partierne opfordrer derfor arbejderklassen og fagbevægelserne til at gå til modstand

mod EU's anti-folkelige europæiske strategi, og bekæmpe den kapitalistiske udviklingsvej, som EU sætter i system. Den har kun til formål at sikre sig profit og sikre kapitalens interesser. Partierne opfordrer til at forstærke kampen mod den politiske linje, som skaber arbejdsløshed og fattigdom og som er ansvarlig for nedbrydningen af hævdvundne arbejderrettigheder, sociale rettigheder, afskaffelse af kollektive overenskomster, løntilbagegang, nedskæringer på pensioner og privatisering og kommercialisering af al social service.



Stil krav

Det er arbejderne som producerer velfærd og derfor må kræve den. Der skal derfor kæmpes for disse rettigheder, og den ideologiske og politiske massekamp imod vores modstandere skal styrkes for at skabe forudsætningerne for afskaffelse af menneskers udbytning af andre menne-

sker, frem mod en udvikling som har til formål at tilfredsstille folkenes behov, ud fra de enkelte landes behov og muligheder.

De kommunistiske partier vil løbende mødes og diskutere erfaringer i udviklingen af modstanden.

Bfc

Leder

EU presser fagbevægelsen

Chefen for den Europæiske Centralbank, Draghi er klar til at opkøbe statsobligationer i de kriseramte lande. Støtteopkøbene kaldes i finanskrede for Draghis bazooka. Det er et frontalt angreb, som Centralbanken sammen med EU og IMF (Trojkaen) har sat ind mod fagbevægelsen og befolkningen i de lande, som modtager lån. Det fremgår af en rapport fra fagbevægelsens forskningscenter i Bruxelles, ETUI. Med sine krav til de gældsplagede lande forsøger Trojkaen at svække fagbevægelsens muligheder for at forsvare løn og arbejdsvilkår. Planerne om støtteopkøb af statsobligationer vil ifølge Centralbanken blive fulgt af samme krav, som de tre nuværende lånerlande skal leve op til. Tendensen er den samme i hele EU, hvor de "nødvendige reformer" alle peger i retning af at sænke lønniveauet og beskære de sociale sikringssystemer.

EU have mere

Rapporten opsummerer de reformer, som trojkaen har krævet gennemført for at give de nødlån, som de hårdest ramte eurolande har fået til at betale renter og afdrag på deres eksisterende statsgæld. Udover de krav som regeringerne i Grækenland, Irland og Portugal har accepteret i aftaler med trojkaen, så fortsætter presset. Senest er det kommet frem, at trojkaen vil have indført seks dages arbejdsuge i alle sektorer i Grækenland. Det på trods af at de grækere, som er i arbejde, allerede arbejder 20 procent mere end gennemsnittet i eurozonen. Rapporten gør det klart, at overenskomster undermineres. Aftalen med Grækenland har ført til en række lovændringer, som er rettet mod fagbevægelsens ret til at sikre kollektive overenskomster. Allerede i 2010 blev der åbnet for, at virksomheder kunne indgå lokalaftaler, som overtrumfer de overenskomster, der ellers gælder. Loven blev skærpet sidste år, så en virksomhed, hvor fagbevægelsen ikke er til stede, kan indgå en aftale, blot fem medarbejdere accepterer.

I 2011 indførte Grækenland en særlig ungekontrakt, der giver virksomhederne mulighed for at ansætte folk på op til 25 år på en kontrakt, hvor lønnen kun er 80 procent af mindstelønnen. Det kræver dog, at de ikke har fyret folk i tre måneder.

Det sociale charter

Rapporten påviser også, at man har indskrænket den græske arbejdsrets beføjelser. Arbejdsretten kan nu kun afgøre spørgsmål om minimumslønninger, hvis der er konflikt. Græsk fagbevægelse har klaget til FNs arbejdsorganisation, ILO og Europarådet over angrebene på de faglige rettigheder, som de mener, strider mod internationale konventioner. Den Europæiske Faglige Sammenslutning, EFS, har da også peget på, at indgrebene mod fagbevægelsen i Grækenland er i strid med EU's sociale charter. Men EU-kommissionen bakker op om "de nødvendige reformer", som vil skabe mere fleksibilitet på arbejdsmarkedet, konstaterer rapporten fra ETUI. Det var så det vi kunne bruge det sociale charter til...

Overenskomster er yt

Også Portugal kan se frem til reformer som i Grækenland, der åbner for lokale aftaler, som kan erstatte kollektive overenskomster. De konkrete lovforslag ventes senere på året. EFS slår alarm over situationen i Portugal og opfordrer Trojkaen til et radikalt sporskifte. Arbejdsløsheden i Portugal er på 16 procent og recessionen er på tre procent, uden at der er udsigt til bedringer. Nedsættelserne skal droppes. De har kastet millioner af europæere ud i fattigdom og forhindret alle muligheder for en bedring, siger EFS generalsekretær Bernadette Ségol. Rapporten viser med al tydelighed, at det er på høje tide at dansk fagbevægelse mobiliseres til at tage klart afstand fra EU.

Kommunale serviceforringelser

Love og øremærkede tilskud ignoreres og dør i kommunerne

Af Lilli Rodeck

■ For at sikre bedre vilkår for børn i daginstitutioner har regeringen afsat 500 mil. kr. Pengene var øremærkede, hvilket ikke er sædvanen i sådanne bevillinger. Normalt ydes der tilskud til kommunerne, som de så selv må bestemme over. Men ikke denne gang.

Det er derfor trist, at langt de fleste kommuner planlægger besparelser på netop dette område. Allerede nu er økonomien så presset i børneinstitutionerne, at det hænder, der kun er en voksen til op mod 60 børn. Det er både urimeligt og farligt. Én person kan jo ikke overskue så mange børn, og pædagogik bliver der slet ikke tale om.

Børnene tabes

Institutionerne har fået beskåret budgetterne, hvilket betyder at der er sket fyringer. Hverdagen er blevet så presset, at den risikerer at skade både børn og voksne. Og for børnenes vedkommende kommer regningen en gang ude i fremtiden.

Men det er jo sådan vores samfund fungerer. Politikere tænker kun frem til næste valg, og først det sidste år op til valget kan der komme små forbedringer i servicen i forhold til kommunens borgere. Alt for få tænker over følgerne af de beslutninger, der tages i Folketing og kommunalråd.

Seniorer tabes

Nu har de pressede kommuner fundet et andet område, som de gerne vil have fjernet eller have frihed til at gøre med, hvad de vil. Det handler om seniorjob-ordningen, som skulle sikre, at ældre, der er blevet i efterlønsordningen, kunne få et seniorjob, når de bliver arbejdsløse eller nedslidte.

Kommunerne frygter, at det vil komme til at koste rigtig mange penge. Derfor har en kommune allerede afprøvet, hvilke job man må sætte de ældre til. I en kommune blev en ældre kvinde med en masse kompetencer sat til at feje gader. Kommunen håber måske på, at vedkommende kvinde vil fraflytte kommunen eller blive sygemeldt?

Folkelig kontrol

Kommunernes økonomi er så stram, at selvom alle Folketingets partier taler varmt om "bevaring af velfærd", så tvinges kommunerne til at reducere denne velfærd overfor børn, arbejdsløse, gamle og handicappede. Det er både fejlt og urimeligt, at Folketinget sådan tvinger kommunerne til at udføre det beskidte arbejde, de ikke selv tør sige det handler om.

Et minimum må være, at der føres kontrol med at øremærkede tilskud går til det som de øremærkes til. Når denne kontrol svigtes, må fagforeninger, forældreorganisationer og lokalbefolkningerne træde i karakter.

KOMMUNIST

21. årgang

Organ for Kommunistisk Parti i Danmark
Frederikssundsvej 82
2400 København NV

Telefon 38 88 28 33
Bankkonto: 5322 0311328

www.kommunisterne.dk
E-mail: kpid@kommunisterne.dk

Ansvarlig over for presseloven:
Jørgen Madsen.

Redaktion:
Frederikssundsvej 82
2400 København NV

Telefon 38 16 28 33

www.kommunisterne.dk
E-mail:
kommunist@kommunisterne.dk

ISSN 0906-544X
12 numre årligt.

Abonnement:
Halvårs 165,- kr.
Helårs 275,- kr.
Løssalg 10,- kr.

Redigering af november-nummeret er afsluttet 22. oktober.
Aflev. til Post Danmark: 24. okt.

Deadline kommende numre:
December – 12. november
Januar 2013 – 10. december

Kommende numre
afleveres til Post Danmark:
December – 21. november
Januar 2013 – 19. december

Sats: Karen Hedegaard
Tryk: Kailow Graphic

Jobslagtere kører friløb

EU har sat social dumping og nedlæggelse af danske arbejdspladser i system



Af Betty Frydensbjerg Carlsson
Kommunistisk Parti
i Danmark

■ Dagpengereformen står fast, fastslås det igen og igen af regeringen. Løsningen for de titusinder, der falder for halveringen af dagpengeperioden, ligger i at regeringen har "kickstartet økonomien". Det vil skabe en forfærdelig masse nye arbejdspladser, påstår de, og tallene flyver udokumenteret rundt i æteren. Hvad det er for arbejdspladser, får vi ikke at vide, og spørgsmålet stilles heller ikke af journalisterne. Spørgsmål om de påståede nye, set i forhold til de mange, der hele tiden forsvinder, stilles heller ikke. Men at nye arbejdspladser ikke er

offentlige arbejdspladser, ved vi. De nedlægges i tusindtal, forstærket af EU's finanspagts regler.

Udanske anlægsprojekter

På et af de store og dyre projekter som skatteborgerne betaler, udbygningen af Metroen i Købehavn, er det så som så med arbejdspladserne til danske arbejdsløse. I fagforeningen BJMF's fagblad kan man læse, at kun 150 af de 350 jord & betonarbejdere der har fået arbejde på Metrobyggeriet er danske. Firmaet der har fået entreprisen er italiensk, og firmaet har brugt deres aftaler fra Italien, så lønnen ligger på ca. 64 kr. i timen. Det kører fagforeningen så sag på, hvilket måske er medvirkende til, at det italienske firma, imod alle fagretlige regler, har fyret tillidsmand og fællestillidsmand...

Fremrykningen af byggeriet af Femernbroen skal også i EU licitation. Vi kan derfor forvente at situationen med manglende arbejdspladser til de danske arbejdsløse bliver den samme.

Udansk transportbranche

Fra transportbranchen ser vi nu, at fire ud af fem danske lastbiler der kører er "udflaget", det vil sige indregistreret

i lande med lave lønninger og dårlige arbejdsforhold. Transportbranchen som arbejdsplads her i landet er så godt som død, siges det fra branchen.

EU's grundlæggende rettigheder for kapitalens og arbejdskraftens frie bevægelighed, udbygget med regler om at det er hjemlandets regler for overenskomster der gælder, bærer skylden. Selvfølgelig sammen med de store transportvirksomheders manglende moral og ansvarfølelse over for det samfund der fodrer dem, og de kummerlige forhold de byder de udenlandske chauffører. Men det er jo ikke noget nyt. De efterhånden få danske mindre vognmænd, der enten kører selv, eller har ordnede forhold, udkonkurreres af EU's konkurrenceforvridning.

Betal regningen

Helt grelt bliver det, når virksomheder tillader sig at true med, og – eller virkeliggøre udflytning af virksomheder til lande med billigere arbejdskraft og billigere regler for arbejdsforholdene. Eller, som der er vist eksempler på, gartnerier der fyrer alle danske arbejdere og antager billigere udenlandske arbejdere. Det koster dem ikke en krone at påføre de fyrede og samfundet en økonomisk katastrofe

for at de selv kan tjene flere penge.'

Ikke en krone opkræves de for at smide en økonomisk byrde over på samfundet, så de fyrede kan opretholde en – godt nok minimal – økonomisk mulighed for at overleve. Ifølge AE koster det samfundet ca. 266.000 kr. hver gang en dansk arbejder fyres. Den regning skal betales af de skyldige.

Tilbagebetal tilskud

Virksomheder, der flytter eller udskifter den danske arbejdskraft med billigere udenlandsk, skal heller ikke betale en krone tilbage af de tilskud og støtteordninger, de har modtaget. Tilskudsbeløbene vejer så tungt på finansloven, at "sagen" om en enkelt mand på kontanthjælp, der nægter at blive pisket rundt i ydmygende tvangsjob for kontanthjælpen, er pebernødder. Det forargelige er at virksomheder udflytter, flytter og smider folk ud i arbejdsløshed, mens de selv får i både pose og sæk og scorer gevinsten ned i egen og aktionærernes lommer.

Pris og avance stop

Der tales meget om røde tal på bundlinjen, bare ikke om arbejdernes røde tal på bundlinjen af budgetter og regnskab. Disse røde tal handler

ikke om et mindre overskud end budgetteret, men om reelt underskud. Der prædikes meget om at der skal "holdes igen" på lønninger i den helleglige konkurrenceevnes navn, og naivt går arbejderne flere steder med til direkte lønnedgang "for at redde arbejdspladserne". Dette offer er arbejderklassens historie fyldt med, men den er også fyldt med erfaringer om at det ikke reddede arbejdspladserne. Og mens indtægterne holdes nede eller direkte falder, stiger priserne i støt tempo. I denne situation er der kun ét at gøre for regeringen: Indførelse af pris- og avancestop.

Ud af EU

Når dette tidligere meget brugte socialdemokratiske virkemiddel end ikke er på tale, kan det igen skyldes EU.

Så mens vi er vidne til et EU i panik og kaos, et EU med ekstrem anti-folkelig politik, der kun gavner storkapitalen, et EU der slagter vores arbejdspladser, og sætter arbejdere op mod hinanden i konkurrence om at kræve mindst muligt for arbejdet uanset forskellige prisniveauer i landene, så er der kun ét svar: Ud af EU – og i fællesskab med dets ofre i de andre EU medlemslande at sætte en stopper for EU.



Ungdommen og fagbevægelsen

Fagbevægelsen – en bevægelse uden bevægelse

Af Emil Olsen,
Ungkommunisterne

■ Fagbevægelsen er i dag i en nedadgående kurve. I løbet af de sidste få år har LO mistet over 200.000 medlemmer og mange nye unge melder sig slet ikke ind i en overenskomstdækkende fagforening, eller de vælger en af de gule forretningsfagforeninger. I følge Arbejdernes Erhvervsråd er det kun 4 ud af 10 unge der i dag ved, hvad en fagforening står for, og hvilke resultater man kan opnå igennem den.

Ingen klassebevidsthed

Fagbevægelsen er nødt til at spørge sig selv om, hvorfor vi er i den triste situation. I Danmark er det lykkedes meget godt at få tilsløret den danske arbejders klassebevidsthed.

Det er et meget stort problem, som dansk fagbevægelse bør tage meget alvorligt. Det at være medlem af en fagforening er om ikke andet så et solidaritets spørgsmål. Hvordan skal man kunne have kampgejst og solidaritet med

sine kolleger og føle trang til at kæmpe for arbejderklassens interesser, hvis man ikke selv føler sig som en del af den? Der bliver altid snakket om, hvad fagbevægelsen har været med til at skabe af forbedringer for den danske arbejderklasse.

Hvad med at ændre den retorik og så begynde at snakke om, hvad fagbevægelsen vil skabe af forbedringer for den danske arbejderklasse.

Arbejdsløsheden

Arbejdsløshed er en kamp, som fagbevægelsen må tage op. Men problemet opstår, når fagbevægelsens top og de såkaldte røde partier anerkender arbejdsløshed som en del af spillet.

For hvis side er man så på? Arbejdsløshed er jo ikke noget som tilfældig sker når udbuddet er større end efterspørgslen. Arbejdsløshed er en nødvendighed i et kapitalistisk samfunds system, der på den måde holder et niveau der er passende for den sidende samfundsmagt. Jo flere



arbejdsløse des ringere bliver løn og arbejdsvilkår og man ser jo i øjeblikket med al tydelighed, hvordan der smides så mange ud i arbejdsløshedskøen som overhovedet muligt, med dagpenge forringelserne, efterløns reformen, kontant-hjælpsreform osv.

Der er jo ikke arbejde at få, og værst går det ud over den unge generation af arbejdere.

Ungdommen udnyttes

I øjeblikket er der på verdensplan 75 mio. arbejdsløse blandt unge fra 15 til 25 år, af dem der er registreret. Tallet

kan nok 4 dobles hvis alle tæles med. Vi smider flere generationer lige ud i elendighed.

Det har nemlig vist sig at de som herhjemme gik arbejdsløse i 80'erne og i 90'erne er dem som har sværest ved at klare sig i dag. Men kapitalen vil have at den nye generation af arbejdere skal være fleksible, billige og undertrykte. De udnytter arbejdsløsheden, den svage organisering og den manglende erfaring. Det er en problemstilling som fagbevægelsen må tage op. Det kræver en kursændring at klargøre bevidstheden hos medlemmerne og unge arbejdere og arbejdsløse.

De evigt naive og opportunisterne har ødelagt meget for arbejderklassen igennem historien. Fra socialdemokrater til rød-grønne, der forvirrer den aktive arbejderklasse ved hele tiden at søge klasseforsoning med borgerskabet i stedet for at løsrive sig fra den gennem klassekamp.

Det betaler ungdommen for i dag.

NYT FRA FAGBEVÆGELSEN

Betaler kun for det man får

Elektrikerens formand i København, Per Olsen, er skuffet over regeringens politik.

"Når elektrikerne har bakket op om støtte til politiske partier, direkte eller indirekte, så har det altid haft den naturlige sammenhæng, at støtten var en investering i politiske synspunkter, som var til gavn for vores medlemmer". Per Olsen skriver videre, at man i fagbevægelsen udmærket er klar over, at den nye regering ikke har et flertal, og at de radiale har fået sat et kraftigt aftryk på regeringens samlede politik.

"Jeg opfatter det, som regeringen på væsentlige og traditionelle områder har valgt fagbevægelsen fra, og at regeringen dermed ikke lever op til de forventninger, som

berettigede fagbevægelsens støtte."

Vil pine regeringen

Formanden for 3F, Poul Erik Skov Christensen, mener at dagpengereformen vil pine regeringen. Tusinder af danskere står til at miste retten til dagpenge fra årsskiftet, og det vil komme til at koste, hvis ikke politikerne reagerer, siger han.

"Den største pisk på rygstykkerne af de politikere, der sidder i Folketinget, vil blive, når vi fra årsskiftet dag, efter dag kan levere historier om ganske almindelige lønmodtagere, der ikke har gjort anden forbrydelse end at passe deres arbejde, men som nu mister deres forsørgelsesgrundlag."

"Det tror jeg ikke, at nogle politiske partier kan holde til

ikke at agere i forhold til. Det vil blive en sag af dimensioner," siger han.

Han slår fast at akutpakken ikke er løsningen. "Jeg må sige, at fra langt de fleste steder er meldingen, at resultatet er tæt ved nul. Akutpakken virker kun, hvis der er job hos vores lokale A-kasser", siger Poul Erik Skov Christensen.

32.500 ud af systemet

Det er et voldsomt antal mennesker der står til at miste dagpengene inden for det næste halve år. De godt 32.000 ledige har modtaget et brev, som bliver udsendt i forbindelse med akutpakken.

Der er fine intentioner om at skaffe disse mennesker arbejde. Men direktør for Akassernes Samvirke, Verner Sand Kirk, tror ikke på man

kan finde de mange job. "Det vil være fuldstændig umuligt at redde de her mennesker, hvis der ikke bliver lavet en kombination af nogle lempelser af dagpengereglerne og en indsats for at skaffe folk job," fastslår han.

Formanden for Folketingets Beskæftigelsesudvalg, Socialdemokratiets Lennart Damsbo Andersen, er ikke overrasket. Men han mener at man skal give akutpakken yderligere tid til at virke. Han understreger, "at nok er jobmarkedet ikke lyst, men job er der altså".

Han fortsætter: "Kig eksempelvis på, hvor stor gennemstrømningen af arbejde er i Danmark. I år skifter 500.000 job. Så skulle da pokker da stå i, om et par stykker af dem er ledige".

Barsel til mænd sat på standby

Fagbevægelsen raser, fordi regeringen udskyder lovforslaget om at øremærke 12 ugers barsel til mænd – mens de borgerlige partier jubler. Ligestillingsekspert vurderer, at regeringen begår løftebrud.

LO's næstformand, Lizette Risgaard lægger ikke skjul på, at hun er skuffet over, at regeringen ikke indfrier sit løfte om at sikre danske mænd bedre muligheder for at gå på barsel.

"Det står jo sort på hvidt i regeringsgrundlaget, at regeringen vil reservere op til tre måneder af den samlede barselsorlov til mænd. og da Socialdemokraterne, SF og Radikale var i opposition lagde de meget vægt på, at de ville sikre mændene flere



“Jeg er billigere end en polak. Giv mig en praktikplads, tak!”

Aktion for flere praktikpladser

■ BJMF Ungdom aktionerede 18. oktober mod undervisningsministeriet på grund af den store praktikpladsman- gel, der præger de danske erhvervsuddannelser.

I pressemeddelelsen skriver de, at da de ved, at arbejdsgiverorganisationen DA lige nu forhandler med regeringen og LO om bl.a. praktikplads-problematikken, vil de gøre arbejdsgiverne og

regeringen opmærksomme på, at lærlinge/praktikanter er en både billig og god investering. De vil gerne minde arbejdsgiver-organisationerne om deres samfundsansvar, og derfor huske dem på deres egen interesse i at uddanne flere faglærte.

Videre siger de unge, at vi jo i medierne hele tiden bliver gjort opmærksomme på, at vi i fremtiden vil få brug for

mere faglært arbejdskraft. De har derfor svært ved at forstå den manglende handlekraft fra arbejdsgivernes side, men også fra den siddende regerings side. Sluttelig minder de lige arbejdsgiverne om, at de får refunderet størstedelen af deres udgifter til lærlinge/ praktikanter under skoleophold, også selvom de får dem til øst-pris...

Redigeret af Martin Jensen

barselsrettigheder. Derfor er det fuldstændig uforståeligt, at man ikke fremsætter lovforslaget nu”, siger hun.

Arbejdsmarkedsforsker på Aalborg Universitet med speciale i ligestilling, Anette Borchhorst, vurderer at regeringen er i gang med et løftebrud.

”Det her er en kovending. Regeringsgrundlaget fastslår helt klart, at man vil øremærke op til tre måneder af den betalte barselsperiode til manden, og man kan dårligt tolke det som andet end løftebrud, at regeringen ikke fremsætter lovforslaget nu,” fastslår hun.

”Mere barsel til mænd er et meget væsentligt værktøj til at mindske løngabet på det private arbejdsmarked. I dag er der en slags børnestraf på den måde, at jo flere børn kvinder

har, desto mere mister de i lønchancer, i karrierechancer og i opsparing til pension. Ved at øremærke barsel til mænd, udligner du forskellene mellem mænd og kvinders løn, pension og karrieremuligheder,” fastslår Anette Borchhorst.

Uddannelsesgaranti

Det skal være slut med historier om, at unge ikke kan gennemføre en uddannelse, fordi de ikke kan få en praktikplads. Det mener Dansk Metal.

”10.912 unge manglede en praktikplads med udgangen af juli i år. Tallet er blot steget de senere år, men først nu bliver der endelig gjort noget for at løse det grundlæggende problem,” siger Claus Jensen, forbundsformand for Dansk Metal.

”Det nuværende system er sygt, og de mange historier om unge mennesker, der ikke har kunnet få en praktikplads har gang på gang dokumenteret, at der var behov for at få det ændret. Vi har kæmpet for, at alle unge skal have en garanti for at kunne gøre deres uddannelse færdig – uanset om de går på gymnasiet, vil være mekanikere eller industriteknikere.”

”Arbejdsgiverne har slået sig voldsomt i tøjret, og desværre havde de fuld opbakning fra den tidligere regering, der ikke gjorde noget for at finde løsninger. Men efterhånden er det gået op for arbejdsgiverne, at de risikerer at mangle uddannede medarbejdere om få år, siger Claus Jensen.

ØKONOMI

Af Bo Møller

Blå eller en blåsort finanslov?

Overskriften angiver desværre de 2 muligheder, der tegner sig for finansloven for 2013: Enten regeringen sammen med Enhedslisten – den finanslov vil blive blå med enkelte rødlige aftryk – eller sammen med Venstre, og så bliver finansloven blåsort.

Selvfølger er der forskel på, hvordan en finanslov vil se ud, alt efter hvem regeringen samarbejder med. Venstre har jo fx lanceret den smagløse og fedtfattige ide, at en kommende forringelse af kontanthjælpen bl.a. skal gå til at afskaffe den tåbelige fedtskat, som blev vedtaget med et stort flertal i foråret. Kontanthjælpsmodtagerne skal også være med til at betale for nye erhvervsstøtteordninger, hvis det går efter Venstres hoved.

Regering foreslår også, at kontanthjælpen skal forringes, men nu skal det være med til at finansiere forbedringer på andre velfærdsområder, uddannelse og forskning. Nedskæringerne på kontanthjælpen følger op på nedskæringerne på fleksjobordningen og førtidspensionen. Senere vil der også blive fremsat lovforslag om nedskæringer i uddannelsesstøtten.

Så uanset hvilken blå nuance finansloven får, er det de svageste, der bliver taberne.

Et specielt problem er arbejdsløshedsunderstøttelsen, hvor regeringen står stejlt på, at der ikke skal røres ved de dybt alvorlige forringelser, der træder i kraft ved årsskiftet. Som et plaster på såret har man gennemført den meget omtalte ’akutplan’, der ikke giver reelt arbejde til nogen. Jobrotation og efteruddannelse er selvfølgelig fint, men det skaber ikke nye arbejdspladser, og det vil ikke forhindre, at titusinder falder for varighedsbegrænsningen og kommer til at stå uden forsørgelsesgrundlag. Samtidig vil en deltagelse i en jobrotationsordning eller andre af akutplanens tiltag ikke sikre, at de personer, der kommer i en midlertidig beskæftigelse, kan genoptjene retten til dagpenge, der jo efter 1. januar kræver et års beskæftigelse.

Enhedslisten er en arg modstander af nedskæringerne på dagpengene, men der er ikke meget, der tyder på, at de kan gennemtrumfe en forlængelse af dagpengeperioden eller en forkortelse af optjeningsperioden. For selv om SF har fået en mindre højredrejet partiformand og er kommet af med Thor Møger, så vil SF stadig føle sig bastet og bundet af det regeringsgrundlag, som Thor Møger sammen med Villy Søvndal indgik for et år siden. Om Enhedslisten så kan få en eller anden form for ’kompensation’, der vil give dem anledning til at støtte finansloven, må tiden vise.

I det lovprogram, som regeringen fremsatte den 2. oktober, er det småt med positive ting.

I regeringsgrundlaget skrev man sidste år om vigtigheden af at ophæve varighedsbegrænsningen for modtagelse af sygedagpenge. I lovprogrammet er det blevet til, at det måske kan komme på tale at fremsætte et lovforslag på et eller andet tidspunkt, men en garanti er der bestemt ikke. Der skal gennemføres en reform af folkeskolen, men hvad den konkret skal bestå af, og hvor pengene skal komme fra, er uvist.

En positiv ting er, at der planlægges en lovændring, så virksomhedsdirektører kan blive fængslet for brud på konkurrence-reglerne i stedet for blot at få en lille bøde.

Loven om hjemmeservice, der er en støtteordning til bedrestillede husejere, bliver afskaffet – fint nok.

Der skal gennemføres lovgivning om forsvarets og politiets efterretningstjenester. Også fint, men et reelt tilsyn og kontrol bliver der ikke tale om.

Der vil blive gennemført nogle hårdt tiltrængte lempelser for asylansøgere, men det skal ikke gøres lettere at få varigt ophold.

I radio- og TV-lovgivningen skal indføres et forbud mod fremme af terrorisme. Det vil føre til endnu mere censur end den, der sidst ramte ROJ-TV.

Der skal indføres en afgift på husstandsomdelte reklametryksager – helt OK.

De utallige erhvervsstøtteordninger skal saneres, men hvad der kommer ud af det, vides ikke. Muligvis vil der også blive fremsat et forslag om en skærpet beskatning af Nordsøolien, men det kræver selvfølgelig, at Mærsk går med til det!

EU udrydder danske chauffører

I en rapport fra 3Fs transportgruppe og Dansk Transport og Logistik ser fremtiden dystre ud for danske chauffører

Af Brian Olsen

■ Den danske chauffør er en truet art, selvom der er masser af lastbiler på vejene.

Danske chauffører mister job i tusindtal i disse år, og de sidste danske chauffører kan være udryddet i 2029, hvis EUs planer for fri transport bliver til virkelighed.

Carbotage = dumping

Her og nu er det EUs regler om den såkaldte carbotage kørsel der gør livet surt for de hjemlige chauffører.

Lastbiler fra lande som Polen, Bulgarien, Rumænien og Litauen må gerne køre ind og ud af Danmark med varer. De må også gerne køre tre ture med gods internt i landet. Men så skal de køre ud af Danmark igen. Men ofte kører de udenlandske lastbiler



videre rundt i Danmark med gods til dumpingpris. Det kaldes carbotage kørsel eller pirat kørsel.

Flere vognmænd og speditorer har sat carbotage kørsel i system. Reglerne bliver udnyttet til det yderste, eller simpelthen omgået og brudt. Kontrollen med

lovbrud er alt for slap.

28.534 danske chauffører var der i 2011 ansat til at køre lastbil. I 3Fs og DTLs rapport advares der om at dette kan være slut i 2029.

EUs transport-kommissær Siim Kallas ønsker en total liberalisering på transport området fra 2014.

Frit slag

En total liberalisering vil betyde, at der bliver frit slag for udenlandske vognmænd til at køre transporter i Danmark, på deres hjemlands egne vilkår. Vilkår som danske overenskomster ikke kan konkurrere med, og som vil skabe løntrykkeri.

Rapporten peger på, at 1600 job vil forsvinde om året og peger på, at afviklingen af transporterhvervet kan efterlade en regning til statskassen og skatteyderne på 3,7 milliarder kroner om året fra 2020.

Selv uden EUs plan for yderligere liberalisering vil vi miste 800 job om året, i alt 14.000 arbejdspladser inden 2029.

At det bliver dyrt for samfundet viser beregninger, de to organisationer har

fået udarbejdet af AE-rådet. Det koster samfundet 266.000 kroner, hver gang en dansk chauffør bliver ledig og ikke kan finde nyt arbejde. Der er også underskud på kontoen, når ledige chauffører søger mod nyt arbejde til lavere løn, viser AE-rådets beregninger.

Det er opløftende, når dele af fagbevægelsen herhjemme er ved at få øjnene op for, hvilken skadelig virkning medlemskabet af EU har og ikke mindst hele tiden har haft på ikke blot det danske arbejdsmarked/samfund, men på alle EU-landenes befolkninger.

Det er vores opgave som Kommunistisk Parti i Danmark at få hele fagbevægelsen til at tage et opgør med EU – intet mindre.

Vi holder os på sporet

Af Martin Jensen

■ Om kort tid flytter hele BJMF sammen i TIBS hus på Mølle alle i Valby. På den kommende generalforsamling skal der vedtages en arbejdsplan, og der skal vælges nye folk til forskellige poster. KPIDs fraktion følger meget nøje med i diskussionerne.

I den anledning har vi haft en snak med Kjeld Hansen, Bjørn Petersen og Lars Pless fra ledelsen for den kommunistiske fraktion.

En rød fagforening

Bygge- Jord- og Miljøarbejderne fagforening er kendt som en rød fagforening, hvorfor så en KPID fraktion?

Lars: "Det er medlemmerne og ikke ledelsen der gør BJMF til en rød fagforening. Fraktionen har flere opgaver. For det første at sørge for at fagforeningsledelsen holder sporet i både faglige og politiske spørgsmål. At der arbejdes ud fra det medlemmerne

har vedtaget på generalforsamlingen.

Det faglige arbejde og det politiske arbejde hænger uløseligt sammen. Vi kan for eksempel ikke diskutere overenskomster, uden også at diskutere regeringens politik, og ikke mindst EU's indflydelse på Folketingets beslutninger".

Bjørn: "Fagforeningen skal søge indflydelse, og præge beslutningerne på Borgen. Fraktionens opgave er blandt andet at sikre, at partiets politiske linje slår igennem både i fagforeningen og overalt. Det skal ske ved at fastholde den politiske linje, som medlemmerne selv har vedtaget på en generalforsamling."

Vil det sige at I vil pådutte medlemmerne jeres opfattelse?

Kjeld: "Nej vi pådutter ikke nogen noget. Hvis man tror, at medlemmerne kan bides noget ind, så er man helt forkert på den. Medlemmerne kan tænke selv. I øvrigt er kommunisterne jo også bare

medlemmer, som har ret til at have en mening og give udtryk for den. Vi ville aldrig få nogen forslag igennem, hvis forslagene ikke var i tråd med medlemmernes holdning."

Lars: "Vores opgave er ikke kun at holde bestyrelsen i fagforeningen i ørerne. Vi har som kommunister til opgave at få nye medlemmer til fagforeningen. Men vi skal også udvikle vort partis kadrepolitik. At vi gennem eksemplets magt overbeviser kammeraterne om at, når de har disse holdninger, så burde de være med i vort parti. Dermed ikke sagt at vi hylder partiegoisme. Derimod er vi selv overbevist om at et stærkt kommunistisk parti kan bidrage til en stærk fagbevægelse."

Hvad skal BJMF arbejde med?

Bjørn: "Vi skal deltage i solidaritetsarbejde nationalt og internationalt. Hvad enten det drejer sig om Cubas kamp for frit at kunne handle med alle uden om USA's blokade,



Fra venstre: Lars Pless, Kjeld Hansen og Bjørn Petersen

det palæstinensiske folks kamp for frihed for Israels undertrykkelse, eller på alle andre områder hvor folk bliver undertrykt. Det drejer sig om kampen for freden. Vi er stærkt modstandere af, at Danmark er gået hen og blevet en krigsførende nation.

Kampen mod EU er noget vi prioriterer højt."

Kjeld: "Vi har mange andre opgaver i fagforeningen. Ud over de rent faglige opgaver. For eksempel at sikre medlemmerne ordentlige løn og arbejdsforhold. Vi har også en opgave med at beskæftige os med de kulturelle spørgsmål. Fagforeningen arrangerer

Juletræ for børnene og deres forældre. Der bliver arrangeret foredrag og diskussionsaftener om forskellige emner.

Desværre har den gamle tradition med den årlige kulturprisuddeling til kunstnere der arbejder sammen med arbejderbevægelsen, ikke været gennemført de sidste par år. Her vil vi presse på for at få den genoptaget.

Den årlige K-festival nyder også godt af fagforeningens aktivister. Hvis det ikke var for dem blev det svært at gennemføre det i så stor stil. Det samme gælder i øvrigt 1. maj arrangementet i København.

Norges kommunister:

Nobelpriskomiteen må udskiftes

■ Norges Kommunistiske Parti har reageret stærkt på tildelingen af Nobels fredspris til EU. I en udtalelse påpeger de bl.a., at EU har bidraget aktivt til styrkelse af modsætningerne og opsplitning af Jugoslavien, støttet NATO's krigspolitik med støtte og deltagelse i bombningen af Jugoslavien, været aktiv i krigen mod Irak og Afghanistan og bombningerne af Libyen.

Under EU's udvikling har racisme, fascisme, og nynazister fået gode vækstvilkår, og rabiat antikommunisme har givet grobund for vækst i den voldelige højreekstremisme, påpeges det.

Skandale

Tildelingen af fredsprisen til EU er en skandale på linje med tildelingen af fredsprisen i 1973 til daværende uden-



rigsminister Kissinger, fra det USA, der bombede Vietnam, Kampuchea og Laos, og som støttede og godkendte militærkuppet i Chile samme år. EU forbindes i dag med arbejdsløshed, økonomisk og social krise, oprustning og krigspolitik. Millioner af mennesker, ikke mindst ungdommen, er arbejdsløse, og befolkningerne angribes på faglige og demokratiske rettigheder, på løn- og pensionsforhold og nedbrydning af sundhedsvæsen og offentlig velfærd.

Provokation

At fredsprisen til EU tildeles i Norge er en særlig provokation mod den norske befolkning, der igen og igen har afvist medlemskab af EU. Tildelingen er et slag i ansigtet på fredsforkæmpere, mod fagbevægelsen og alle som slås for Norges selvstændighed og demokrati, hedder det i udtalelsen, som kræver at Nobelkomiteen udskiftes.

Demonstration

10. december

Norges Kommunistiske Parti opfordrer fredsorganisationer, Nej til EU, fagbevægelsen, bondeorganisationerne, kystbefolkningen og alle progressive mennesker til at give et kraftigt svar på prisuddelingen den 10. december i år, med demonstrationer over hele landet, og ikke mindst i Oslo hvor den uddeles. *bc*

FNs højkommisær om de fængslede 5 i Cuba

De Forenede Nationers Højkommisær for menneskerettigheder fastslår sin interesse for de fem fra Cuba.

■ FNs højkommisær for menneskerettigheder, Navanethem Pillay, stadfæstede i begyndelsen af oktober sin interesse for de fem cubanere, der uberettiget holdes fængslet i De Forenede Stater.

I et brev til Cubas permanente repræsentant i Genève, ambassadør Rodolfo Reyes Rodríguez, gav højkommisæren udtryk for, at "hun med opmærksomhed vil følge op på denne sag og på situationen for René González' og Gerardo Hernández' hustruer". Hun anså desuden "dialog og diplomati for at være de rette redskaber at følge i denne situation".

FN's højkommisær takkede for sluterklæringen fra det tredje cubanske civilsamlingsforum for løsladelse af de fem cubanere, der uberet-



FNs højkommisær for menneskerettigheder, Navanethem Pillay

tiget sidder fængslet i De Forenede Stater. Dette forum fandt sted den 14. september i Havana på Cuba.

Navanethem Pillay tilkendegav i den forbindelse, at erklæringen er blevet sendt videre til de særlige procedurer under Menneskerettig-

hedsrådet, nærmere bestemt til arbejdsgruppen om vilkårlige tilbageholdelser. Denne arbejdsgruppes responsum 19/2005, hvori tilbageholdelsen af de fem cubanere erklæres for vilkårlig, står stadig ved magt.

(Cubaminrex)

UD AF EU

Ved EU-udvalget



At klippe hår af en skaldet

Den europæiske Trojka har atter en gang forlangt en ekstra spareplan for Grækenland. Trojkaen består af den europæiske centralbank, IMF og EU-kommissionen.

Trojkaen forlanger at der skal spares 11.5 milliarder Euro. Det forlanges, at pensionsalderen hæves fra 65 til 67 år. Der skal indføres en 6 dages arbejdsuge, samtidig med at der skal fyres yderlige 15.000 fra den offentlige sektor. Det skal også gøres muligt for arbejdsgiverne at "bede" deres ansatte om at arbejde op til 78 timer om ugen.

Et dyrt medlemskab

Ifølge det danske finanslovsforslag skal Danmark betale 20,3 milliarder til EU. Et finanslovsforslag, der er kontrolleret og godkendt i Brussel, inden det blev forelagt for folkettingen. Det er 700 millioner mere end i 2012. Danmark har i mange år været nettobidragyder. I forhold til det "kontingent" Danmark betaler kommer der ca. 12 milliarder retur. Et underskud på 8 milliarder. EU har samtidigt hævet deres eget budget med 5,3%. Det sker samtidig med, at EU-kommissionen sammen med IMF og den Europæiske centralbank forlanger nedskæringer på sociale og velfærdsgoder.

Europas Forenede Stater

I formanden for EU-kommissionen José Manuel Barroso's årlige tale til Europaparlamentet, blev det understreget, at vi ikke længere skal være bange: EU skal være en federation af nationale stater, ikke en "superstat".

Med den nuværende udvikling bør der spørges: Hvad er forskellen? Et væsentligt tema i Barroso's tale var udviklingen af det militære samarbejde i EU. EU skal have et fælles forsvarsministerium (læs krigsministerium) der ikke kun skal opbygges på et forsvar, men i samme stil som NATO, skal kunne operere overalt i verden, hvis EU's interesser (?) bliver truet. Hvilke interesser omtales ikke. Strider de uroligheder mod nedskæringerne, der foregår overalt i EU landene mod EU's interesser? Skal danske og tyske soldater i den europæiske hær sendes til Grækenland og Spanien for at bekæmpe arbejdere, der protesterer?

Narresut i Lissabontraktaten

Med indførelsen af Lissabon-traktaten kom nationerne i EU til at opleve at flere beføjelser blev flyttet fra nationale parlamenter til EU-kommissionen.

Der er dog en "bagdør" åben med mulighed for borgernes direkte demokrati, hvis de indsamler 1 million underskrifter i 7 medlemslande. I forbindelse med transport af slagtedyr, med henvisning til retten til fri bevægelse over grænserne af varer, opleves forhold af en sådan standard, at mange af dyrene, efter transporter uden vand og foder, ankommer til slagterierne med skader, der må betegnes som dyremishandling.

Der blev i denne forbindelse taget initiativ til ændring af transporttiderne. Det socialdemokratiske EU-parlamentsmedlem Dan Jørgensen var en af initiativtagerne. Der blev samlet over en million underskrifter ind, på de rigtige vilkår. EU-kommissionen har efterfølgende meddelt, at de ikke har tid til at beskæftige sig med EU-borgernes såkaldte demokratiske mulighed. Mulighed for demokrati i EU betyder, at det er lovligt at beklage sig og forsøge at ændre lovgivning, hvis ikke det betyder mindre profit for kapitalen.

Kan "velfærdsstaten" reddes

Spørgsmålene er: Kan velfærdssamfundets sammenbrud forhindres gennem en reformering af kapitalismen? Og kan kapitalismen reformeres så meget, at velfærdsstaten kan reddes?

Af Prof. Edeltraut Felfe

■ *Opløsningen af den såkaldt Nordiske velfærdsmodel var et tema på dette års Nordiske sommerlejr. Edeltraut Felfe, tysk professor i statskundskab med speciale i Nordeuropa, havde oplægget til diskussionerne. KOMMUNIST bringer 2. del af hendes oplæg i dette nummer 1. del blev bragt i oktober nummeret.*

EU's rolle

Den vigtigste rolle spiller her Den Europæiske Union, som mere og mere udvikler sig fra et statsforbund af selvstændige nationalstater til en forbundsstat. I EU spiller de stærkeste finans- og kapitalkræfter, specielt den tyske imperialisme, en væsentlig rolle. Det netop nu vigtigste instrument er den såkaldte gældsbræmme, hvorved nationalstaternes udgifter til sociale formål og aktiv arbejdsmarkedspolitik i henhold til EU-traktaten beskæres og afvikles.

Der sker en gigantisk omfordeling af rigdom til private banker, fonde og forsikringselskaber, hvis magt over nationalstaten fortsat vokser. Når den såkaldte finanspagt bliver vedtaget, som vores stater vil underkaste sig eller – som Sverige og Danmark – frivilligt tilslutte sig, er der ingen vej tilbage til en national enegang.

Velfærdsstatens instrumenter bliver mindre og mindre anvendelige i de enkelte lande. Oven i købet forpligter EU sine medlemslande til enorme rustningsudgifter, som en velfærdsstat ikke har. Med EU's støtte skæres der ned på arbejderrettigheder i nationalstaterne.

De øgede indskrænkninger af borgernes grundlæggende rettigheder og de autoritære styringsmekanismer, der på EU-plan forlanges og arbejdes for, vil vanskeliggøre modstand mod afviklingen af velfærdsstaten.

Del og hersk

Også for de nordeuropæiske lande gælder det, at de herskende klasser på grund af de ændrede produktionsvilkår, de revolutionerende informationsteknologier og automatiseringen ikke længere er interesserede i et klassekompromis med et flertal af de udbyttede. De splitter de udbyttede og indgår kun nye kompromiser med en del af de højtuddannede, og det på ringere vilkår.

Kapitalen søger desuden derhen i verden, hvor arbejdskraften kan udbyttes endnu mere brutalt.

Med favoriseringen af den "mere anvendelige" arbejdskraft på det såkaldte arbejdsmarked undergraves hos dele af mellemlaget skridt for skridt viljen til at garantere en solidarisk og lige sikkerhed for alle på basis af høje skatter.

De, som tjener mest, ønsker i stigende omfang private forsikringer og tilsvarende højere sociale ydelser. Selv i de skandinaviske lande bliver flertalsstemningen for den skattefinansierede solidariske velfærdsstat på den måde opblødt eller ligefrem vendt. Det hjælper borgerlige partier og driver endda socialdemokratiske, ja til og med venstresocialistiske kræfter til at tilpasse sig den neoliberale opløsning af velfærdsstaten.

Ideologisk herredømme

De neoliberale kræfters åndelige, kulturelle og socialpsykologiske herredømme over hele samfundet er i de senere år blevet så stærkt udbygget, at alternative kræfter har overordentlig svært ved blot at blive hørt. Racisme, fordummelse, desinformation og løgne, bagtalelse og splittelse af modstand, skærpet antikommunisme og socialt tilpasningspres er de herskendes våben, og de holder dem fast i hænderne. En af Marx' indsigter bekræftes i en ny dimension: den herskende classes idéer er de

idéer, som hersker i samfundet.

Vi burde stille os selv spørgsmålet: hvorfor kan vi her i det kapitalistiske systems krise ikke øge vores indflydelse i arbejderbevægelsen, hos folkemasserne? Revolutionære forandringer må begynde i folks hoveder.

De mest indflydelsesrige kræfter i de socialdemokratiske partier og fagforbundsledelser har med kun ringe modstand i Skandinavien og Tyskland tilegnet sig neoliberale tanke- og kompromisvarianter. Folkesocialisterne i Danmark og Venstresocialisterne i Norge tilpasser sig som regeringspartnere mere og mere. Vänsterpartiet i Sverige magter ikke lige nu at gå nogen anden vej. De kampvillige kræfter er splittede og uden masseindflydelse.

Første svar på vores spørgsmål

Som betingelserne er i dag, kan velfærdsstaten efter min mening ikke genoprettes eller fornyes. En reform af den er ikke mulig under den nuværende kapitalisme.

Alle opråb og forsøg på det har hidtil været resultatløse. Socialdemokratiske og endda socialistiske kræfters paroler om "regulering i stedet for revolution" forliser på de reelle magtforhold.

Den engelske marxistiske historiker Eric Hobsbawm har sagt, at menneskeheden en dag vil angre, at den jog socialismen ad helvede til. Sikkert er det, at det socialistiske samfundssystemets undergang i Europa både direkte og indirekte er hovedårsagen til, at styrkeforholdet i dag er grundlæggende forandret til skade for velfærdsstaten.

Men det er ikke folkene, der har jaget den tidlige socialisme ad helvede til; det er os, der forsøgte en socialistisk opbygning, men også gav den internationale kontrarevolution mulighed for at rydde den af vejen. Den blev styret fra

Washington og Bonn, og den daværende pave havde sin andel i den ligesom Gorbatsjov.

Minimal varianten

Men selvfølgelig går historien videre. Som det ser ud nu, vil der inden for overskuelig tid netop i Skandinavien og Forbundsrepublikken Tyskland eksistere en borgerlig minimalvariant af velfærdsstaten: den vil indeholde netop så meget, som vi kan tilkæmpe os, men ikke mere end det ubetinget nødvendige for den kapitalistiske udnyttelse af arbejdskraften under de ændrede betingelser. "En tilfreds arbejdskraft er mere produktiv", "næstekærlighed skal kunne betale sig" – det ved kapitalen i vores lande særdeles godt.

Ved siden af undertrykkelse og umyndiggørelse udvikler de herskende også stadig nye varianter af kompromiser mellem kapital og arbejde. En borgerlig minimal variant vil dog også være afhængig af, hvor meget monopolkapitalen i vores lande er i stand til at udnytte landene i den såkaldte tredje verden og deres arbejdende kvinder og mænd.

Socialpolitik forvitrer

I den neoliberale variant af velfærdsstaten vil der altså findes glidende overgange og forskelle fra land til land; stadig mere privatiseret social tryk for dem, som har råd til det, og transsprøvning og "hjælp til selvhjælp", som det kynisk kaldes, til de andre. Dertil kommer en minimal og basal overlevelsessikkerhed fra statens side til dem, der "ikke er brug for mere". Socialpolitik vil forvitre til arbejdstvang på stadig ringere vilkår. Antallet af ramte vil vokse.

Socialdemokratiske illusioner

Til trods for alt dette findes der en mængde illusioner om en velfærdsstat under den nuværende kapitalisme. De fremføres i øvrigt ret stærkt af



Edeltraut Felfe, tysk professor i statskundskab med speciale i Nordeuropa

SAMAK, de nordeuropæiske socialdemokratiske partiers og faglige hovedorganisationers samarbejdsorganisation, bl.a. i dens fælleserklæring fra januar i år, ifølge hvilken man frem til 2014 vil forelægge et fælles koncept om "at tilpasse den nordiske model til nye udfordringer". Basis skal være det fortsatte samarbejde mellem arbejdsgiverorganisationerne, fagforeningerne og staten. Videnskab og uddannelsessystem skal inddrages for at styrke "erhvervslevets" position i verden. Der indgår ligeledes krav om at modvirke yderligere løntab og den voksende ulighed i samfundet. (www.dn.se/debatt/nu-kraver-den-nordiska-modellen-nya-losningar).

Det er også Socialdemokratiets og fagforbundsledelsens strategi i Tyskland. Vi må altså slås mod ikke blot de borgerliges, men også mod socialdemokraternes illusioner og praksis med hensyn til en "reform" af velfærdsstaten, men samtidig må vi støtte alt, som forbedrer lønmodtagerens situation.

Aktiv modstand

Frem for alt må vi inden for Europas rammer deltage i organiseringen af aktiv modstand mod den neoliberale "ombygning af velfærdsstaten. Solidaritet med bl.a. det græske folk er påkrævet. Hos os selv gælder det politiske strejker og generalstrejke, aktioner med civil ulydighed. Ud af erfaringerne fra disse kampe vil der vokse en forståelse af, at kampen for velfærdsstaten i dag må være antikapitalistisk, hvis den skal føre til resultater, for kapitalismen eksisterer som neoliberalisme og er kun levedygtig i denne

es? – II

form. Ulvelovene virker også mellem banker og koncerne indbyrdes, nationalt og internationalt. Den, som ikke kan stå sig i konkurrencen om de laveste "arbejdsomkostninger" og det højeste afkast, bliver tilintetgjort.

Hvert eneste krav fra vores side svækker kapitalejernes magt i kampen mod andre kapitalejere. Deraf kommer kapitalens forbitrede modstand. Tag f.eks. kravet om at beskatte de superrige højere, stoppe privatiseringerne, trænge lavtlønssektoren og utrykke arbejdsforhold tilbage, forlange lige løn for lige arbejde og sikre opsigelsesbeskyttelsen – det er alt sammen noget, som griber ind i kapitalismens grundprincip, nemlig profitmaksimeringen.

På samme måde kan begrænsning af rustningsindustrien, våbeneksporten og udplyndringen af landene i Syd indskrænke lukrative kapitalplaceringer og svække de respektive koncerner i den verdensomspændende konkurrencekamp.

Anti-kapitalistisk kamp

I kampen mod neoliberalismen handler det ikke om enkelte griske bankejere eller koncernchefer og ikke om afsporinger af eller udvækster på kapitalismen, som man simpelthen kan klippe af, så man står tilbage med "den egentlige og for alle acceptable humane kapitalisme".

Nutidens finansmarkedsdrevne kapitalisme har kun kunnet udvikle sig, fordi arbejdende mennesker har fået stadig mindre i form af løn og sociale ydelser ud af den skabte rigdom. Graden af kapitalistisk udbytning er blevet stadig højere, og derigennem er der blevet ophobet en stor spekulationsformue, med hvilken nogle få nu bestemmer over stadig flere menneskers og staters livsvilkår.

Det er kapitalismen selv, heri indbefattet dens velfærdsstat, som har frembragt denne rovdyrkapitalisme, og som nu

uafbrudt reproducerer den på ny. Derfor må kampen mod neoliberalismen være antikapitalistisk.

Det er anden del af svaret på vores udgangsspørgsmål.

Revolutionær proces

Arbejderne, både kvinder og mænd, funktionærer og mellemlag, vil i den aktuelle modstand vinde den erfaring til gavn for deres interesser, at de selv må omstyrte de kapitalistiske ejendomsforhold, hvis de vil have en velfærdsstat. I dag må modstandskampen mod ødelæggelsen af velfærdsstaten helt bevidst føres som begyndelsen på og en bestanddel af en revolutionær proces, der fører til en omdannelse af denne menneskefjendske samfundsorden. Selv mindre forbedringer og varige reformer kan man kun aftvinge den, imens og i og med at man arbejder for at afskaffe den.

Efter min opfattelse eksisterer der altså ingen modsætning mellem reform og revolution. Derimod er reformismen som samfundskoncept, der vil tilpasse kapitalismen til ændrede vilkår – endda i arbejdstagerens interesse – mere udsigtsløs end nogensinde. Tværtimod bliver den hele tiden reformeret i kapitalens interesse. Ordet "reform" har jo i henseende til det faktiske klassestyrkeforhold mistet sin positive betydning for arbejderbevægelsen.

Hvis arbejderbevægelsen i sin daglige kamp ikke mere holder fast ved et socialistisk samfund som mål, accepterer den kapitalismen. Den udleverer sig til kapitalismen. Det styrker dennes magtposition.

Netop nu, hvor kapitalismen åbenbarer hele sin menneskeforagt, må vi igen ud af defensiven og vise i indsatsen for de undertrykte daglige livsinteresser, hvordan alt hænger sammen med overvindelsen af de kapitalistiske ejendomsforhold til den magtgivende kapital.

Den cubanske musikgruppe Mezcla besøger Danmark



Der er lykkedes at få en af Cubas mest berømte og kendte musikgrupper Mezcla med Pablo Menendez i spidsen for den 7 mands store gruppe til at komme forbi København og give en af deres sjældne koncerter i Danmark. Gruppen kommer direkte fra en stor turne i Norge.

Koncerten byder på en gennemgang af Cubas musik-

historie, krydret med afstikere til fusions- og jazzmusik. Koncerten vil slutte med en afdeling af Cubansk salsa dansemusik for fuld udblæsning.

Pablo Menendez er en legende i Cuba og har gennem årene udgivet seks plader. Alle i Mezclas navn.

Det vil være Mezclas eneste koncert i Danmark og vil forekomme som en intim/spe-

ciel koncert i KFUM's festsal i Kannikestræde 19. 1169 K tirsdag den 30. oktober 2012 kl. 20.00. Dørene åbnes fra kl. 19.00.

Billetter kan købes gennem www.billetnet.dk eller ved indgangen. Pris 150 kroner. Der vil være et begrænset antal billetter til salg.

Salg af øl, vand og cubansk rom

EU i hverdagen

Radioprogram for november 2012

Studievært – Jan Vogel.

Radioprogrammet sendes på mhz 94,5 –Hybrid 104,5.

Sender direkte hver tirsdag. Genudsendes lørdag mellem 15:00–16:00.

Samsendes på hjemmesiden.

S – Studiegæst – T – Telefongæst.

Dato	Studie & telefongæster	Tid	Programindhold
6.	S. Peter Fuglsang fra Folkebevægelsen EU-modstandernes lytter. og seer forbund.	15:00	Præsentation af aktuel cd
	T. Stig Møller Sanger & musiker.	15:25	Stig Møllers dom over EUs Bank-union, i hans ny musik
13.	S. Søren Kjeldsen-Krag Københavns Universitet, professor i International Økonomi.	15:00	Har EU-landbrugstøtte bevirket en skævvridning af det danske landbrug?
	Brian Olsen Folkebevægelsen mod EU's landsledelse og faglige udvalg.	15:25	Bekæmper EU Danmarks aftalemodel med social dumping som følge?
20.	S. Poul Gerhard Kristensen Politisk ordfører for Retsforbundet Landsekretær for Folkebevægelsen	15:00	Vurdering og beslutninger af årsmøde 27.–28. oktober?
	T. Søren Søndergaard MEP for Folkebevægelsen mod EU.	15:25	Hvad indeholder EU's bank-union?
27.	S. Jørgen Tved Tidl. MF'er for "Fælles Kurs" Ledelsen i Halsnæs komiteen.	15:00	80 år – 24. september. Har det været kampen værd? Hvad kræves, der af fremtiden.

FRA VIDENSKABENS VERDEN Af Martin Jensen

Marsrobot landet

Robotkøretøjet Curiosity er på vej mod kanten af Gale-krateret. 5. august landede robotten inde i krateret, der er 154 km. i diameter lige syd for ækvator på Mars.

I begyndelsen kørte Curiosity kun 6-7 meter hver marsdag. Nu er den kommet op på 15 meter pr. dag. Men målet er ikke at komme hurtigt frem. Forskerne vil se mest muligt undervejs. For nyligt har Curiosity sendt billeder tilbage af noget, der ligner et gammelt floddelta. Det kan være fra dengang, hvor Mars var varmere og vådere.

Robotten tager graveprøver og søger at finde tegn på mikrober, der kan være en indikation på at der har været eller er liv på Mars.

Hvis man ikke finder rester af liv, er det interessant at finde ud af om der overhovedet har været mulighed for liv.

Høj temperatur giver våde somre

Ifølge en undersøgelse ved University of Reading, er Atlanterhavets overfladetemperatur inde i en "varm periode". Og det kan medføre vådere somre i Nordeuropa og mere tørre somre i Sydeuropa.

Havets overflade skifter temperatur i perioder på flere årtier efter et nærmest cyklisk mønster.

Eksempelvis var der en varm periode i 1930 til 1960, en kold periode i 1961 til 1990, og endnu en varm periode fra 1990 frem til i dag.

Vejrforholdene under den seneste varme periode, altså tilbage i 1930'erne og frem, er ifølge forskerne tilsvarende det vejr vi observerer i dag. Man kender dog ikke de præcise mekanismer bag sammenhængen mellem varmen på havets overflade og vejrforholdene.

Nobels fredspris til EU

Den norske Nobelkomité's beslutning om at give EU fredsprisen undrer en del i offentligheden. Thorbjørn Jagland, formand for Nobelkomitéen sagde ved valget af EU: "Den Europæiske Union har gennem 60 år skabt stabilitet, fred og sikkerhed i Europa siden 2. verdenskrig og styrket menneskerettighederne i Europa."

"At EU vinder fredsprisen netop nu, kan virke ret mærkeligt, da unionen er midt i en kæmpe krise, og der er tvivl om EU overhovedet vil overleve i sin nuværende form", siger seniorforsker ved Dansk Institut for Internationale Studier.

At EU skulle være fredelig, må tages med et vist forbehold. EU's medlemslande er involveret i et stort antal konflikter rundt om i verden.

Hvornår blev vi hvide

For seks til syv millioner år siden blev vores slægtslinje skilt fra chimpansernes. Selvom chimpanser ser mørke ud, er de blege under pelsen. Det var vores forfædre også. Langsomt, men sikkert begyndte vores forfædre at smide pelsen, overraskende nok for at beskytte hjernen. Vores hjerne kan ikke tåle en temperaturstigning på 4-5 grader, det vil give os hedeslag. Derfor blev det vigtigt at kunne komme af med varmen i en fart.

Vore forfædre bevægede sig ud fra skovene og ud på savannen for at jage, det vil sige ud i Solen. Vores blege hud var fin i skoven, men kunne ikke beskytte os ude i det fri. Solens kraftige stråler nedbryder hurtigt kroppens folinsyre, hvilket går ud over sædproduktionen samt fosterdannelsen. Derfor udviklede vores forfædre for omtrent 2,5 til 1,5 millioner år siden en mørkere hud for at mindske nedbrydningen af folinsyre i kroppen.

Efter ændringen af folks levevilkår, hvor de dyrkede landbrug, kunne den lysere hud danne d-vitamin i de nordlige egne, hvor der ikke var meget sollys.

I århundreder har mennesker brugt hudfarve til at inddele folk i racer. Men hudfarve er egentlig bare et evolutionært redskab til at håndtere Solens stråler – ikke andet.

Byggestop ophævet

Af Martin Jensen

■ I 1995 vedtog Københavns Kommune en principbeslutning, der satte en stopper for kommunalt byggeri af nye ungdomsboliger.

145 ungdomsboliger

Efter massivt pres fra blandt andet Danske Studerendes Fællesråd (DSF), har politikerne nu ophævet byggestopet. Alle partier undtagen Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti er blevet enige om at afsætte 140 millioner kroner til byggeri af almene boliger, herunder 145 ungdomsboliger.

Flertallet på rådhuset vil også lægge pres på Christiansborg, for at få lov til at sælge byggegrunde under markedspris. Og det er nødvendigt, for 145 boliger rækker ikke langt når der kommer 3000 flere boligsøgende unge i København om året. Derfor vil DSF fortsætte kampen for flere og billigere studieboliger, samt ændringer af bolig- og planlovgivningen.

Den nye budgetaftale for 2013 blev indgået af Socialdemokraterne, SF, Radikale, Enhedslisten og Liberal Alliance.

Budgetaftalen for København betyder at byggestopet for almene ungdomsboliger, bliver ophævet. I 2013 afsæt-



Bikuben Kollegium Ørestad

tes 140 millioner kroner til at opføre 725 nye almene boliger, herunder 145 almene ungdomsboliger. Der gives mulighed for grundskyldsfritagelse, og dermed skabes incitament for privat kollegiebyggeri.

Desuden afsættes der 50 millioner kroner til at renovere københavnske almene boliger mellem 2013 og 2016. Men det fremgår ikke om det også omfatter renovering af nedslidte kollegier. I 2013 afsættes der 1,7 millioner kroner til huslejetilskud til unge og studerende.

Pres på regeringen

I budgetaftalen lover partierne at henvende sig til regeringen for at lave lovændringer, så kommunerne kan

stille krav om etablering af ungdoms- og studieboliger i nye byudviklingsområder.

Desuden vil man kræve at det bliver muligt for kommunerne at bygge selv og sælge kommunale grunde til priser der sikrer mulighed for at bygge billige boliger.

Men der er meget at gøre endnu. 17 års byggestop har efterladt en kæmpe mangel på ungdomsboliger. De afsatte 140 millioner kroner vil ikke løse boligproblemet nu, men det vil vende indsatsen til det positive.

DSF er glade for de nye signaler fra Københavns rådhus, og vil kæmpe for at de bliver kendt i alle andre byer, hvor der er unge uden tidssvarende billige ungdomsboliger.

Jeg vil gerne tegne abonnement på **KOMMUNIST**

1/1 år (275 kr.)

1/2 år (165 kr.)

Unge under uddannelse: 50 kr. for et halvt år

Jeg vil gerne være medlem af Kommunistisk Parti i Danmark

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr./by: _____

Sendes til: Kommunistisk Parti i Danmark, Frederikssundsvej 82 st., 2400 Kbh. NV
E-mail: kommunist@kommunisterne.dk – Hjemmeside: www.kommunisterne.dk

Kommunistisk fremgang i Tjekkiet

Senatsvalgskandidaterne for Böhmens og Mährens kommunistiske parti har sikret kommunisterne det største antal pladser i regionale regeringer siden 2000

■ Kommunisterne anses generelt for regionalvalgets vindere, selv om socialdemokraterne fik flest stemmer. I modsætning til socialdemokraterne, som tabte 75 regionale mandater, fik Böhmens og Mährens kommunistiske parti 68 flere mandater end ved sidste regionalvalg i 2008.

Sejr for venstrekræfterne

Selve valget var en kolossal sejr for venstrekræfterne og tilføjede højrekræfterne et nederlag. Valgdeltagelsen var temmelig ringe: 36,9%. Det tabende Medborgerparti (ODS) mistede 78 mandater; højrefløjsvalgalliancen TOP 09/STAN, som ikke opstillede ved valget i 2008, fik 37 mandater. Folkepartiet vandt som helhed yderligere fem pladser. Socialdemokraterne (CSSD) vandt i ni regioner og KSCM i to, mens ODS kun vandt i én region (Plzen). I regionen Liberec vandt en gruppe ved navn "Borgmestre for Liberec-regionen".



Kommunisternes succes

"Det glæder mig, at KSCM bekræftede sin vækst ved afstemningen," sagde Vojtech Filip, formand for KSCM's centralkomité. Han er tilfreds med de kommunistiske kandidaters succes; spektret af politiske partier og bevægelser, der stillede op til regionalvalget og søgte valg til regionale politiske organer, har ikke været større i hele landets historie siden såkaldte "fløjsrevolution" genindførte kapitalis-

men i Tjekkioslovakiet).

"Når vi har opnået en så omfattende succes, er det et bevis på, at det er lykkedes KSCM at komme til at fremstå som et moderne venstrefløjsparti, der har eksperter på rette sted, og som er i stand til at imødegå korrupsionen i Den Tjekkiske Republik og løse de problemer, landet har," erklærede han. Han tror også, at den positive vurdering, vælgerne har givet KSCMs deltagelse i regeringerne i de to regioner Mähren-Schlesien

og Karlovy Vary, har medvirket til fremgangen ved valget.

Klar strategi

"Vores strategi er klar: koalitioner om programmer, og fastholdelse af princippet om proportional repræsentation," svarede Vojtech Filip på et spørgsmål om aftaler efter valget.

Formanden for Socialdemokratiet CSSD, Bohuslav Sobotka, sagde lørdag aften til journalisterne, at hvad angår koalitioner, vil kommunisterne og Folkepartiet være dem, der står Socialdemokratiet nærmest. I et journalistisk Tv-program søndag aften gentog han: "Jeg kan forestille mig et hvilket som helst samarbejde med KSCM." CSSD fik i alt 23,6% af stemmerne; KSCM kom på en andenplads med 20,4%. Med 182 mandater i alt har partiet hermed det største antal repræsentanter siden det første regionalvalg i 2000. Tredjepladsen fik Medborgerpartiet ODS med 12,3%; Folkepartiet (dog som deltager i forskellige koalitioner)

opnåede 9,9% af stemmerne, og TOP 09/STAN 6,6%. Ingen andre partier kom op over 5% på samlet nationalt plan.

Første runde af valget til Senatet (parlamentets Overhus) blev også en historisk succes. I de i alt 27 valgkredse gik 12 KSCM-kandidater videre til anden runde, fire af dem som vindere. Blandt dem er Jiri Dolejs, parlamentsmedlem og næstformand i KSCM, og det endda i det hidtil højrestyrede centrale Prag.

Venstrefløjsflertal i senatet

Lige nu sidder to senatorer fra KSCM i det tjekkiske senat. For at et parti kan oprette en såkaldt senatsklub, skal det råde over mindst fem senatspladser. I det tjekkiske senat er der i øjeblikket venstrefløjsflertal. Allerede før anden runde af senatsvalget, som afholdes 19.-20. oktober, er det tydeligt, at venstrefløjen vil styrke sit flertal, hvilket har stor politisk betydning. (Solidnet)

Gennembrud for Belgiens Arbejderparti

■ Ved kommunal- og provinsvalget i Belgien den 14. oktober 2012 gjorde Belgiens Arbejderparti PTB sig stærkt gældende og bekræftede sin rolle som en voksende venstrefløjskraft i hele landet. PTB's valgliste "PTB+" opnåede at få i alt 31 kommunalbestyrelsesmedlemmer, 17 distriktsvalgte (i Antwerpens bydistrikter) og 4 provinsrådsmedlemmer (2 i Anvers, 2 i Liège), dvs. samlet set 52 pladser i 12 kommuner, 7 bydistrikter og 2 provinser. Tidligere tegnede PTB sig for i alt 15 pladser i kun 8 kommuner.

Partiets mål var at bevare de eksisterende 15 pladser og for første gang at vinde en plads i tre større byer: Antwerpen, Liège og Bruxelles (i Molenbeek kommune). Men på grundlag af en dyna-

misk græsrods-kampagne med fokus på sociale spørgsmål – boliger, sundhedsvæsen, renlighed, mobilitet, uddannelse, beskæftigelse, skatter – gav vælgerne PTB mange flere stemmer, end man havde håbet på.

Partiets formand, Peter Mertens, får selskab af yderligere tre kommunalrådsmedlemmer fra PTB i Antwerpen, hvor partiet opnåede 8% af stemmerne; ligeledes får PTB 17 pladser i Antwerpens forskellige distriktråd.

I Liège giver 6,5% af stemmerne partiet to pladser i kommunalrådet (den ene går til partiets ordførende, Raoul Hedebouw), og i industrikommunerne Seraing og Herstal uden for Liège får PTB henholdsvis 5 og 4 pladser med en stemmeandel begge steder på 14%, hvilket gør det til det

næststørste parti. I Seraing blev et medlem af det kommunistiske parti i Wallonien-Bruxelles valgt på listen PTB+. I Bruxelles har PTB ikke bare for første gang opnået en plads, men endda fået en til i Schaerbeek kommune.

Det lykkedes partiet at bevare sin plads i byen La Louvière, og i industrikommunen Zelzate nær Gent (hvor PTB fik 22% af stemmerne og blev det næststørste parti) beholder det sine 6 pladser i byrådet.

I Genk tredobler partiet sit antal af pladser fra 1 til 3 med en stemmeandel på 8,8%. Uventet fik PTB også for første gang pladser i Charleroi, Mons og Flémalle (tæt ved Liège). I St-Nicolas (Liège) og St-Gilles (Bruxelles) fik PTB over 3% af stemmerne, og i flere byer (Gent, Mechelen,

Leuven og Namur) opnåede det næsten 3%.

I Liège udtalte partiets ordførende, Raoul Hedebouw: "Vi har mærket, at befolkningen har brug for et ægte venstrefløjsparti, ægte i ord og gerning." Og ved sejrsmiddagen i Antwerpen sagde partiets formand, Peter Mertens: "Endelig får Antwerpen et parti, der kan udgøre en stærk opposition til den kommende borgmester, Bart De Wever." De Wever har haft stor fremgang i Antwerpen og andre steder i Flandern med sit nationalistiske højrefløjsparti NVA. "Nu må vi omsætte vores valgsejr til en stærk organisation og til et pres nedefra og opad. Udfordringen for os er at opbygge et alternativ på venstrefløjen og føre militant oppositionspolitik," tilføjer Mertens.

Bart De Wever vil bruge sit partis fremgang til at fremme planen om at dele Belgien i to efter det føderale og regionale valg og EU-parlamentsvalget i 2014. Den siddende føderale regering, ledet af socialdemokraten Elio Di Rupo, vil fortsætte og yderligere stramme sin hårde besparelspolitik.

For at imødegå begge disse farer så robust som muligt er det nødvendigt at have en stærk social opposition på venstrefløjen, både på lokalt og på nationalt plan. Belgiens arbejderpart PTB vil i tæt samarbejde med fagforbund og andre samfundsbevægelser tage denne udfordring op i overensstemmelse med sit slogan: "Folket først, ikke profitten."

(solidnet)

Kinesisk nobelpristager i litteratur

Af Margit Andersen

■ Aldrig så snart var det blevet forkyndt, at årets nobelpristager i litteratur var den kinesiske forfatter Mo Yan, før kritiske røster af valget tog fat. Sådan er det altid; enten er vedkommende for lidt kendt, eller for meget, eller for gammel og udbrændt, eller osv.

Mo Yan er hverken ung eller gammel, 57 år, har skrevet romaner og noveller i ca. 30 år og er stadig i fuldt vigør. Han er meget læst i Kina, og flere af hans værker er oversat til engelsk og fransk. Til svensk er oversat tre romaner, men i Danmark er han for de fleste totalt ukendt af den gode grund, at intet forlag har udgivet noget af ham.

Det kan der være mange årsager til, men man kunne



gætte på, at den gængse opfattelse af, at en kinesisk kunstner skal være dissident for at være god, spiller en rolle her. Og det er Mo Yan ikke. Han er oven i købet medlem af partiet og viceformand for forfatterforeningen og har udtalt, at kunst og litteratur bør tjene den socialistiske sag. Det har da også været dette aspekt,

kritikken har samlet sig om, og ikke forfatterens litterære kvaliteter, som de færreste har haft nogen ide om, og som vel egentlig er det afgørende i forbindelse med prisen.

Men nogen magthavernes nikkedukke er han nu ikke. Han har "opnået" at få to bøger forbudt i Kina, og i et interview i l'Humanité fra

2009 har han udtalt, at når han kommenterer landets politik og kritisable forhold, så lader han sin kritik indgå naturligt i handlingen i romanerne, og at han ikke er en forfatter, som deltager direkte i det politiske liv, men indirekte igennem sine værker.

Mo Yan er opvokset på landet, og det er herfra han henter sit stof. Stilen har basis i den kinesiske tradition, men går derfra videre til den moderne romans friere konstruktioner. Han tager udgangspunkt i den konkrete virkelighed, men indfører overnaturlige og mystiske elementer. "Magisk realisme" plejer vi at kalde sådan noget, men det er måske mere ligetil i Østen, hvor guder og forfædre har været en naturlig del af dagliglivet, og hvor ideen om

reinkarnation indeholder, at mennesker efter døden kan blive til dyr og omvendt.

Ved at lade dyr tage ordet kan man også sige mere om ømfindtlige emner, end hvis det er mennesker der taler, og det er måske sådanne små kneb, Mo Yan hentyder til, når han siger, at begrænsninger kan være fremmede for den litterære skabelsesproces.

Forhåbentlig vil Nobelprisen give anledning til, at et dansk forlag vover pelsen og udgiver noget af den for os ukendte Mo Yan, så vi kan få udvidet vores litterære verdensbillede med en forfatter, der ser ud til at kunne blive et godt bekendtskab.

Jon Michelets mappe

Af John Poulsen

■ Igennem mange år var der i Norge et meget tæt samarbejde mellem Politiets Overvågningstjeneste (POT), det norske svar på PET, og Det Norske Arbejderparti (DNA). Overvågningen foregik især på arbejdspladserne, ligesom vi har oplevet her i landet, bare i meget større omfang. Den omfattede ikke kun kommunister, men også fagligt aktive som ikke var enige med DNA's og norsk LO's faglige politik.

Sortlister

Alene for kommunisternes vedkommende drejede det sig om næsten 30.000. Det fik under den kolde krig store konsekvenser, især for mange norske kommunister, fordi der udover overvågningen af dem, som både POT og DNA-folk stod for, blev udarbejdet sortlister over kommunister, som fik den konsekvens, at de enten blev fyret eller forhindret i at få arbejde på en række større virksomheder. En af hovedmændene bag dette ulovlige samarbejde var DNA's partisekretær Haakon Lie, som hadede kommuni-

sterne som pesten, og som havde et tæt samarbejde med CIA, nogle mener han ligefrem var CIA-agent. Selvom mange var klar over at der foregik noget ulovligt, blev der ikke grebet ind, da både DNA og partiet Højre stiltiende accepterede POTs arbejde. I begyndelsen af 90'erne efter murens fald dukkede der nye afslørende oplysninger frem om dette samarbejde, og det endte med at Stortinget nedsatte den såkaldte Lund-kommission, som skulle kulegrave POTs ulovlige registrering af politisk aktive personer.

POT-kommission

Det lykkedes i løbet af kun to år at udarbejde en rapport, mens PET-kommissionen hos os arbejdede i 10 år, og det stod klart at POT havde foretaget ulovlige registreringer og overvågning af mange personer. Stortinget besluttede at omorganisere efterretningsvæsenet, og de der var blevet ulovligt overvåget kunne få udlevet en kopi af deres sagsmappe, hvad næsten 4.000 ønskede.

Store erstatninger

Hvis man havde lidt alvorlig

skade pga. overvågningen, kunne man få en erstatning på op til 100.000 kr. 774 personer anmodede om det, og 379 fik i alt udbetalt over 11 mill. kr. Der er ingen tvivl om at dette beløb var blevet større, hvis alle ulovligt registrerede havde henvendt sig, men mange af dem, som blev overvåget i f.eks. 50-60'erne var på det tidspunkt døde.

En af dem, som fik udleveret sin mappe, var forfatteren Jon Michelet, som var aktiv i det maoistiske parti Arbejderne Kommunistparti (AKP) og en overgang leder af AKPs forlag Oktober. Han skrev også regelmæssigt i partiets blad Klassekampen. Jon Michelet fik i 2002 udbetalt en erstatning på 80.000 kr., men først i 2010 tog han sin mappe frem igen, og inspireret af sin datter skrev han bogen "Mappe min", der udkom på norsk i 2011, og som nu foreligger på dansk. I bogen fremlægger og kommenterer han alle de 82 dokumenter, der fandtes i mappen og som fylder 184 sider.

Udbredt aflytning

Det begyndte med at POT i 1975 ønskede at aflytte hans



privattelefon og telefonerne på Klassekampen og Forlaget Oktober. Som begrundelse overfor dommeren brugtes, at man havde set ham sammen med en hollandsk maoist, som skulle have modtaget penge fra kineserne, og nu ville man undersøge, om også de norske maoister fik penge, da det var ulovligt at modtage penge fra udlandet, og dette kunne indebære en fare for statens sikkerhed. Telefonaflytningen foregik over fire år, og dommeren godkendte den uden bemærkninger, selvom der undervejs ikke blev fremvist de fjerneste beviser, hvad der viser sammenspistheden mellem anklagemyndigheden og domstolene. Overvågningen foregik imidlertid ikke kun ved aflytninger, men også

ved udspionering af hans færden rundt i landet, ikke mindst hans mange besøg på Svalbard havde POTs store interesse. Om det var fordi man regnede med, at kineserne ville rejse derop for at overdrage ham penge vides ikke. Papirerne viser også i hvilket omfang man interesserede sig for hans privatliv, selvom det intet havde med hans politiske virksomhed at gøre. Et af dokumenterne forargede Jon Michelet så meget, at han destruerede det, og derfor refereres det ikke i bogen. Overvågningen ebbede ud i 80'erne, men ophørte først i 1989 uden at det lykkedes at finde nogen beviser på, at han havde modtaget penge fra kineserne. Af den enkle grund, at det aldrig var sket.

Bogen slutes med en efterskrift af Preben Wilhjem, som drager en sammenligning mellem den norske Lund-kommission og den danske PET-kommission, og han konstaterer, at der i Norge blev ryddet op, mens man her i landet kun modstræbende og halvhjertet gik ind i sagen.

Jon Michelet "Min sag". Forlaget Republik. 248 s. 230 kr.

Historieskrivning med holdning

Af Margit Andersen

■ Præcis som et urværk har den flittige Jan Guillou i årevis barslet med en ny roman en gang om året. Og flid og møje må det have kostet at samle den enorme historiske, tekniske og kulturelle viden, som kendetegner hans nye serie "Det store århundrede", hvor han har sat sig det mål at skildre det 20. århundrede.

Serien løb af stabelen sidste efterår med "Brobyggerne" om de tre fattige fiskerbrødre Lauritz, Oscar og Sverre, som det ved hjælp af egne gode evner og andres penge lykkedes at blive uddannet til ingeniører ved det fornemme universitet i Dresden. I 1901, da de havde fået diplommet i hånden, var planen, at de skulle betale deres skolepenge tilbage ved at returnere til Norge og bruge deres kunnen til gavn for landet. Men sådan gik det ikke. Kun Lauritz overholdt aftalen, mens Oscar af græmselse over en uheldig kærlig-

hedshistorie stak af til Tysk Østafrika, og Sverre smuttede til England og dermed helt ud af det bind.

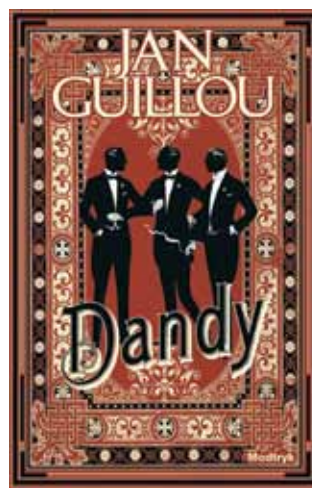
Bind 2, der nu foreligger, foregår også i perioden 1901 til 1919, men her er det Sverre, der er i centrum. Titlen "Dandy" refererer til den engelske betegnelse fra sidste halvdel af det 19. årh. for lapsede levemænd, eventuelt med et lidt bøsset anstrøg, og for Sverres vedkommende er det mere end et anstrøg. Han har i Dresden tabt sit hjerte til en anden ingeniørstuderende, en stenrig engelsk lord Albert, og de to rejser sammen hjem til lordens gods i Sydengland, hvor de lever et luksuøst liv "upstairs".

Helt sorgløst er det nu ikke, for Albies og Sverres homoseksuelle forhold var på den tid noget, der måtte holdes strengt hemmeligt udadtil, ellers kunne det gå så galt, som det gik for Oscar Wilde, der blev idømt en fængselsstraf for denne forseelse og

derefter var en totalt knækket mand.

Problemet hænger over dem og kulminerer, da 1. verdenskrig bryder ud. Englands sønner forbløder på Europas slagmarker, og nogen skal raseriet over dette gå ud over. Folk af tysk afstamning er selvskrevne på hadelisten, derefter kommer kujonerne, der ikke meldte sig frivilligt ved offerbænken, og som bliver dænget til med hvide fjer (symbolet på en kujon) af krigsophidsede suffragetter, men værst af alle er de homoseksuelle kujoner.

Men inden vi når så langt, bliver vi ført ind i Londons kunstverden via Sverre, der er udstyret med et kunstnerisk gen og vælger malerkunsten frem for ingeniørkunsten. Vi kommer tæt på bohernerne i den legendariske Bloomsbury-gruppe, der består af forfattere, malere og kunstkendere, som ud over at dyrke og udøve kunst udlever et rigt og varieret sexliv.



Hvor "Brobyggerne" især beskæftigede sig med tidens teknik og ingeniørkunst, så er det i "Dandy" i højere grad kunsten, der er i centrum, men rørelserne i det omgivende samfund får også god plads, som f.eks. om militæret, der sættes ind mod strejkende minearbejdere, om suffragetterne, der går over gevind og om hvordan de indre spændinger vokser i takt med krigstruslen for at udmønte sig i et voldsomt had, godt hjulpet på vej af medierne, til pacifisterne, der uden held taler i mod det vanvid, som den såkaldte "store krig" var.

Guillou blander historiske fakta og personer med fiktio-

nens ditto og opnår derved samme effekt som Sverre opnår i sine malerier ved at bearbejde virkeligheden, nemlig at gøre den mere virkelig, ligesom det er et fint kunstgreb her at skildre krigen set fra engelsk side, mens den i første bind skildredes fra tysk synsvinkel.

Undertiden går detaljerigheden lidt ud over den litterære nerve og nogen stor personetegner er forfatteren ikke, men han kan til gengæld så meget andet og er ikke bange for at give rådt for usødet, når han finder anledning til det. Indtil nu er serien underholdende historiefortælling med holdning, og man glæder sig allerede til næste bind, der ifølge forlaget vil omhandle mellemkrigstiden.

Jan Guillou: Dandy. Det store århundrede II
Oversat af Anders Johansen
Forlaget Modtryk. 357 sider.
299 kroner

Kapitalismekritik

Af Arne Cheller

■ Preben Wilhjem har skrevet et essay, hvor han påpeger, at kapitalismens krise ikke rejser en grundlæggende analyse af kapitalismen og dens virke overalt på kloden, en gennemgribende kritik af systemet finder ikke sted, eller i hvert fald kun i meget begrænset omfang.

Preben Wilhjem er jo ikke hvem som helst, han er venstrefløjens "grand old man", som de så smagfuldt udtrykker sig i cafe-latte kredsen. At Preben Wilhjem har været med i mange år kan ingen komme uden om, men det skal ikke lægges ham til last; det essay han her har udgivet om "Krisen og den udeblevne systemkritik" giver et godt indblik i de økonomiske og politiske kriser.

Der har over en årrække været en politisk højredrejning, en højredrejning som stadig pågår, idet både Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti tydeligvis har udskiftet Keynesianisme med nyliberalisme, hvad der kommer klart frem i den politik som regeringen fører. Det betyder i realiteten, at den systemkritik, der forekommer, udelukkende sker fra kommunisternes side, mens der fra anden side ikke er kritik af det kapitalistiske system. Her tales der om de grådige kapitalister, men "det er meningsløst at bebrejde en haj at den opfører sig som en haj og ikke som en dresseret delfin"... indleder Preben Wilhjem.

Kapitalismen afskaffer ikke sig selv. I kapitlet "Har Marx et budskab til hvor tid?" gennemgår Preben Wilhjem,

hvad han forstår ved marxistisk teori og roder lidt rundt i forståelsen af begrebet "profitratens tendens til fald". Han skriver "Over tid ville afkastet af kapitalen, profitraten, nødvendigvis falde, til sidst nærme sig nul, og dermed fjerne selve grundlaget for kapitalismen. En bedre profeti kunne man ikke ønske sig".

Profitratens tendens til fald leder ikke til kapitalismens sammenbrud. Det var et af de punkter, som adskilte socialdemokrater og kommunister i begyndelse af 1900-tallet og førte til, at arbejderklassen stod over for valget mellem en reformistisk eller revolutionær vej i kampen for arbejderklassen politiske og økonomiske rettigheder. Problemet med profitraten indeholdes i ordet "tendens", profitraten kan vokse og gøre det, når



visse faktorer er indfriet.

Det har aldrig været kommunisternes forståelse, at hvis man blot venter, så afskaffer kapitalismen sig selv – nej, det er arbejderklassen og befolkningerne, der gennem klassekampen afskaffer kapitalismen.

Men ellers har essayet meget at byde på. Preben Wilhjem er skarp i sin kritik af de politiske myter og løgne, som vores system er fyldt

med. Ikke mindst i afsnittet om Finanspagten og den offentlige sektor, hvor han skærer ind til benet og fortæller alt det, som regeringen og næsten alle folketingets partier ikke fortæller om.

Preben Wilhjem formår at simplificere meget komplekse emner, så det er til at forstå for os almindelige arbejdere.

Pjecen er et godt og vigtigt skridt på vejen til at diskutere real systemkritik, altså en analyse på marxismens grundlag. Pamfletten er på ca. tyve normalsider og kan hentes på Informations hjemmeside eller læses på modkraft.dk.

Preben Wilhjem "Krisen og den udeblevne systemkritik".
Forlaget Politisk Revy. 64 s.
78 kr.

INDSAMLINGSFESTER

Nordvest

Nordvest afdeling afholder indsamlingsfest

lørdag den 3. november kl. 18.00 i Partilokalerne, Frederikssundsvej 82, 2400 Kbh. NV

Festtaler: ?
Der vil være brætspil og lotteri, samt hyggeligt samvær.

Menu: Stegt flæsk med persillesovs, kaffe og kage
Pris 100,- kr.
Kom som du er, tag dit gode humør med, så vi sammen får en festlig aften.

Tilmelding til
Elsebeth 2190 5797 eller
Birthe 38712579
senest den 29. oktober 2012

SPALTEN



KPiD Amagerland og DKP Amager afholder igen

Mortensaften

hos Henning Grønvold.

Det er den 17. november 2012 kl. 18.00 på Rotterdam Alle 20, Dragør

Menuen er Hennings vidunderlige gammeldaws andesteg med alt hvad der hører til. Vi får også dessert og kaffe.

Prisen for mad ad libitum er 150 kr. pr. person. Øvrige drikkevarer køber du til fornuftige priser.

Fin Alfred har også lovet at komme – så vi får sang og musik.

Vi har det altid festligt og hyggeligt, så tilmeld dig bare, også gerne andre, som er interesseret i en dejlig glad aften med god mad, musik og sang.

Du skal tilmelde dig senest den 14. november – men gerne før.

Du tilmelder dig til Jytte og Ib Petersen
Telefon 32 53 25 30 eller til
Birgit Poulsen
Telefon 32 50 35 02

På glædeligt gensyn!

MINDEORD

I mindet om vores gode kammerat, skribent og bladaktivist **Bjørn Larsen, Vestsjælland** med kammeratlige hilsner og medfølelse til Lilli.

KOMMUNIST
Redaktionsudvalget

I mindet om Bjørn – en dejlig kammerat. Vi føler med dig, Lilli.

Jytte og Arne

KULTURLIV

Film værd at se

Lawless
Kapringer
Marie Krøyer
Monsieur Lazhar

José Posada

Den største højtid i Mexico er de dødes fest, der fejres den 1. og 2. november, hvor man mindes de afdøde med optog og danse, og hvor mange af deltagerne bærer dødningemasker. Den mexicanske kunstner José Posada (1852-1913) har skabt de såkaldte "calaveras", knokkelmænd, som er skeletfigurer med et både komisk og uhyggeligt skær, og som er meget populære og bruges ved højtideligheden.

José Posada er næsten ukendt i Danmark, selvom han i sin samtid var en af de betydeligste kunstnere og et stort forbillede for mange mexicanske kunstnere, ikke mindst dem der arbejdede med grafik. Nu er det muligt for første gang i Danmark at se 80 af hans værker på udstillingen "Mexicanske dæmoner og dansende skeletter. Dr. Lakra i dialog med Posada" på Holstebro Kunstmuseum. Man har valgt at vise hans værker sammen med tatovøren og billedkunstneren Dr. Lakra (f. 1972). Posada levede i en stormfuld tid med diktatur og revolution. Utallige flyveblade udgik fra hans værksted i form af "corridos", folkelige sange, om aktuelle emner med en klar politisk stillingtagen. Mange af trykpladerne var fremstillet af zink og bly, som stammede fra spande og tagrender, som han fladede ud og raderede på. Udstillingen varer til 6. januar.

Edvard Munch

Sidste år blev der på en auktion solgt et maleri af den norske maler Edvard Munch (1863-1944) til over 500 mio. kr. Sådanne priser har ikke meget med virkeligheden at gøre og fortæller ikke noget om et maleris reelle værdi. Konsekvensen af dem er, at det bliver en bekostelig affære at gennemføre udstillinger med berømte malere, fordi forsikringssummerne bliver enorme. Man kunne have mistanke om, at køberen er en person med tilknytning til forsikringsbranchen.

På grund af de enorme forsikringsudgifter er det måske sidste gang i mange år, at vi kan få mulighed for at se en Munch-udstilling, som Aros' "Edvard Munch – Angst", der vises frem til den 17. februar. Museet har været så heldigt, at det har kunnet låne hele Munchsamlingen på 25 værker fra Rasmus Meyers Samling på Bergens Kunstmuseum, som er lukket pga. ombygning, og 50 væsentlige grafiske arbejder fra Pål Gundersen Collection. Dertil kommer enkelte værker fra andre museer.

Angsten var et af ledemotiverne i hele Munchs liv. Allerede da han var barn døde hans mor og søster Sophie, og hans angst for døden præger meget af hans kunst. Men det var ikke kun sygdom og død han var bange for, det gjaldt også kvinder, som det ses i mange af hans værker. Udstillingen viser værker fra hans unge år i 1880'erne og frem til hans død i 1944 og er en markering af, at det næste år er 150 for Munchs fødsel.

Mit kære Odsherredsmaleri

Med denne titel har Odsherreds Kunstmuseum her i efteråret inviteret 10 private ejere af Odsherredsmalerier til at udstille på museet, og der er dukket mange spændende værker frem, der ikke tidligere har været udstillet. De er af Karl Bovin, Kaj Ejstrup, Lauritz Hartz, Viggo Rørup, Ellen Krause, Ernst Syberg og Povl Christensen. Udstillingen slutter 14. december

Fredagscafé i Aarhus

Fredag den 2. november mellem 16.00 og 18.00 gæster Muhammad Mahfoud, formand for Dansk Syrisk Forening, Spartakus Bogcafé, Studsgade 12 i Aarhus.

Muhammad Mahfoud vil blandt andet komme ind på de interesser der ligger bag konflikten i Syrien og om hvordan konflikten gennem mange år er blevet forberedt. Det forventes, at der vil fremkomme overraskende detaljer om den krigslignende tilstand i landet. Detaljer der dækker over stærke økonomiske og politiske interessers forsøg på at få kontrol over Syrien.

Alle er velkomne.

Arrangører: Spartakus Bogcafé, Danmarks Kommunistiske Parti (DKP) og Kommunistisk Parti i Danmark (KPiD), Aarhus afdelinger



Bladfond = indsamlingen

Afdelinger	25/9-22/10
Amager.....	2.800,00
Amagerland	350,00
Esbjerg	100,00
Midt-Vestjylland.....	120,00
Nordvest.....	1.490,00
Sydvestsjælland	225,00
Vest	567,00
Vestegnen.....	90,00

Bladfond i alt 5.742,00



Reparation og salg af computere – kører også ud!
Rantzausgade 37A, 2200 København N. Tlf. 5046 2832

Mail: kimfahnoe@gmail.com – www.pcmissing-link.dk
Åben man.-fre. 13-19. lør. 11-16

Indsamling 2012:

Frem mod målet

■ Med dette nummer af *KOMMUNIST*, er den årlige indsamling gået ind i sin 6. og sidste uge. Målet er at indsamle 425.000 kroner.

Du kan støtte ved at indsende et beløb – stort eller lille – på giro 656 3899 (DB reg. 1551) eller bankkonto 5322 0389 289 Arbejdernes Landsbank. Husk at mærke med "Indsamling".

Indsamlede beløb kan

indtelefoneres søndag den 4. november på telefonnumrene 2167 0592 eller 2190 5797.

Stor finalefest

Sidste afregnings søndag er den 4. november. Det markeres i København med en stor fest i fagforeningshuset Trekronergade 26 i Valby. Festen begynder med en koncert ca. 14.30 hvor Benny Holst og hans trio optræder

med vedkommende og stærke sange.

Efter auktionen, mens vi venter på det endelige resultat, underholder folkesangeren, fhv. folketingsmedlem Pelle Voigt.

Billetter kan bestilles på partikontoret dagligt kl. 12-17. telefon 38 88 28 33 eller købes ved indgangen, hvis der er flere tilbage.



Stor auktion

Kom til årets auktion og gør et godt kup

Efter koncerten kommer der gang i den store auktion. Der er et væld af fantastiske effekter du kan byde på blandt andet russiske tekruks, kunst, Kongeligt porcelæn, japanske køkkenknive og meget mere. Hvis du har noget du vil sætte på auktionen så henvend dig hurtigst muligt til partikontoret tlf. 38 88 28 33 eller mail kpj@kommunisterne.dk

Indtægterne fra auktionen går til indsamlingen, og beløbet på hver solgt ting tilskrives giverens indsamlingsliste eller den lokale afdeling.



Indsamlingsfest for bladet *KOMMUNIST*

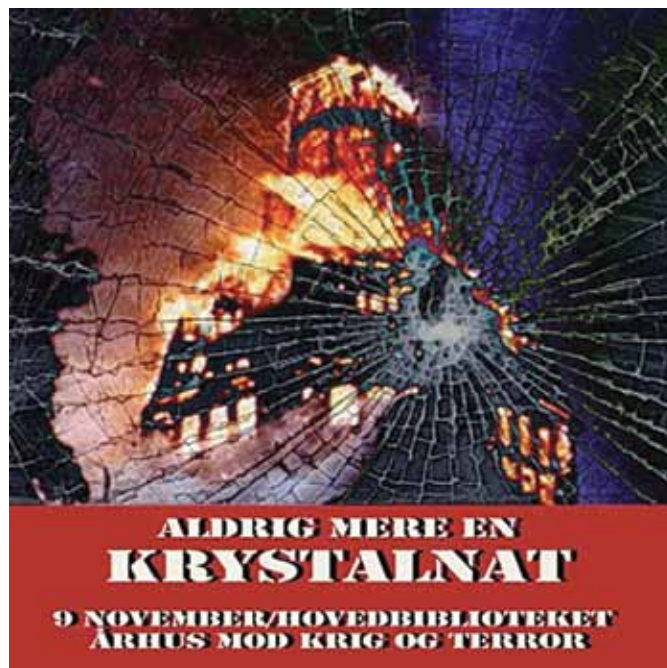
Koncert med
Benny Holst trio m/
Martin Andersen og Jacob Rathje



Søndag den 4. november fra kl. 14
Trekronergade 26 2500 Valby

Stor Auktion
Pelle Voigt sang og spil
Mad og Drikke kan købes

Billetpris 100,00 Kr.
Billetbestilling 2067 9644/ 3888 2833



ALDRIG MERE EN
KRYSTALNAT

9 NOVEMBER/HOVEDBIBLIOTEKET
ÅRHUS MOD KRIG OG TERROR

Woody Guthrie på dansk

Af Arne Cheller

■ En række danske musikere med rødder i folk, roots, rock og andre genrer fortolker på en ny CD sange af den legendariske amerikanske folkesanger Woody Guthrie. Udgangspunktet er at give et dansk bud på nogle af hans sange og hylde den tradition den amerikanske legende stod for, nemlig at fortælle om kapitalisme, krise, krig, flygtninge, den lille mand og arbejderens kamp for overlevelse.

Der var og er nok at tage af, og det er netop hvad de danske sangskrivere gør i deres fortolkninger af de klassiske Woody Guthrie-sange.

Woody Guthrie

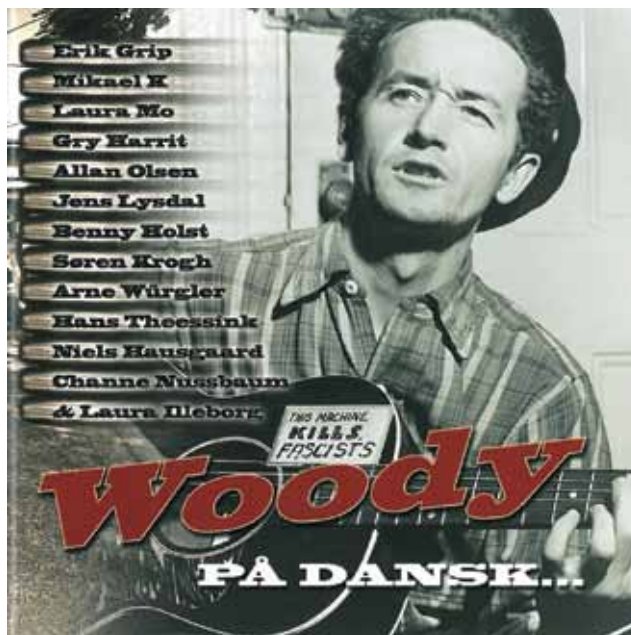
Woody Guthrie blev født 14. juli 1912 i Okemah i Oklahoma, han voksede op i trygge kår i en respekteret og musikalsk familie, men i løbet af hans skoletid ramtes familien af en række tragiske begivenheder, en søsters død, faderens fallit og moderens sindssyge.

Som 17-årig brød Guthrie op fra Oklahoma og boede de følgende år i Texas, hvor

han spillede sammen med sin onkel Jeff Guthrie, først på mundharmonika, senere også på guitar. Under depressionen midt i 30'erne flakkede han om og levede af tilfældigt arbejde, samtidig med at han spillede og skrev. Guthrie oplevede miljøkatastrofen i Midtvesten, hvor erosion og de følgende støvstorme tvang befolkningen til at bryde op, og han fulgte med vestover mod Californien, han skrev om hvad han så, og fra denne periode stammer de sange, der senere blev kendt som *Dust Bowl Ballads* og *So Long, it's Been Good to Know You*.

Alle, næsten alle, hans sange var direkte eller indirekte politiske og sociale kommentarer, og han udtrykte i dem altid sin solidaritet med de små i samfundet: arbejdere, daglejere, vagabonder og småjordbrugere. Inspirationen fandt han i den amerikanske tradition og i de arbejdersange, som bl.a. Joe Hill havde samlet i den berømte "Little Red Songbook".

Om hans politiske ståsted var der ingen tvivl. Han var kommunist. Han havde sin egen daglige rubrik i USA's



Kommunistiske Partis avis, Daily Worker, han optrådte sammen med en lang række andre musikere og skuespillere ved parti- og fagforeningsmøder. Efter anden verdenskrig, i den kolde krigs tid, stod Guthrie ligesom Pete Seegers fast på sin revolutionære overbevisning. Mange unge musikere, bl.a. Bob Dylan, blev i 60'erne inspireret af ham.

Woody Guthrie døde 4. oktober 1967 af en sygdom, som nedbryder centralnervesystemet, og blev kun 55 år.

Hans liv og hans politiske kamp var af den slags, legender skabes af, og hans kunst har kunnet overleve på sin kvalitet og originalitet. Derfor bliver hans 100 års dag fejret og markeret utallige steder i verden, og i Danmark med udgivelsen af

"Woody på dansk", hvor en snes danske folkemusikere beviser, at Guthries tekster stadig er aktuelle.

Woody på dansk

CD'en lægger ud med Guthries mest kendte sang, USA's anden nationalsang "This Land Is Your Land", som i Benny Holsts gendigtning er blevet til "Du mit land", og Niels Hausgaard har grebet fat i sangen "Deportee", som jeg sidst hørte i 1987 på en nu uopdrivelig LP med titlen "So Rebellious a Lover" med ex-Byrds Gene Clark og Carla Olson. "Det gør så ondt, at I ikke må blive her. Men I må forstå, at vi ikke har råd" synger Hausgaard i en besk kommentar til den danske udlændingepolitik.

Numrene med Mikael K & Klondyke, Allan Olsen, og ikke mindst Søren Krogh, har indhold der bider de rigtige steder. Laura Mos "Langt pokker i mol" er efter min beskedne mening et af skivens højdepunkter. Lige siden Laura Mos første indspilning af CD'en fra 2007 "Alkymi" har denne herlige pige med den bittersøde stemme været noget over set, og det er en skam, idet vi her har at gøre med noget af klasse, meget høj klasse. CD'en slutter med Jens Lysdals "Den glade bankmand", som beskriver kapitalismens krise og finanskapitalens magt.

Mindedag for spaniensfrivillige

■ Med tale af Allan Christiansen, blomster og afsyngelse af 'En hilsen til jer kammerater' med Kurt Wilken og guitaren, fejredes mindedagen for de spaniensfrivillige ved monumentet i Churchillparken.

Foto: Aage Christensen, Arbejderens



Køb og læs KOMMUNIST

Abonnement:

1 år 275,- kr.
1/2 år 165,- kr.

Værket er blevet til uden nogen økonomisk støtte, dets indhold er et skatkammer af klogskab og mod, og til alle de medvirkende musikalske ildsjæle skal der herfra lyde et tillykke og tak. Jamen, jeg ved snart ikke, hvilket ben jeg skal jeg skal stå på, det er så smukt, at det næsten gør ondt. Køb, lån eller lej skiven! Det er ikke toppen af poppen, men den politiske folkemusik, når den er allerbedst.

Den skal belønnes med 4 hammer og segl ud af 5 mulige.

Hør også: *The Very Best of Woody Guthrie – Legend of American Folk Blues*, forlaget Music CLUB.

CD: *Woody på dansk*. 140 kr.